Nr. 261. ŚRODA 15 LISTOPADA 1876. Rok 66.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 3 po południu wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.
Biuro Redakcyi i Administracyi ul. Wałowa nr. 29.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej* otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca, lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 złr.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 ct. kilkorazowe po 6 ct. od miejsca jednego wiersza.
Listy należy frankować. Reklamacye otwarte wolne są od opłaty.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów 15 listopada.

Pierwszy dzień rozpraw nad wnioskiem dep. Göllericha o reformie administracyjnej nie wzbogacił przedmiotu wielu nowemi poglądami. Trudno w tej sprawie powiedzieć coś nowego po tylu znakomitych pracach, w których reforma administracyjna traktowana jest z wielką dokładnością, nietylko ze stanowiska ustawodawczo-teoretycznego, lecz także ze stanowiska historyczno-praktycznego. Literatura reformy administracyjnej powstała w dwóch ostatnich latach, a jest już tak bogata, że podobnemi przygotowaniami poszczycić się nie może żadna z reform już dokonanych. Świadczy to o wielkiej żywotności reformy, o jej potrzebie i trudnościach, z jakiemi połączony jest każdy krok na tem polu wobec skomplikowanych stosunków administracyjnych i ustawodawczych. Pomiędzy mowcami, którzy w sobotę głos zabierali, zaledwie mniejsza część może powiedzieć o sobie, że zna praktycznie cały obecny ustrój administracyjny z jego dodatniemi i ujemnemi stronami. Ale nawet i ci mowcy nie odpowiedzieli oczekiwaniom w takim stopniu, jak się spodziewano w obec długiego i wszechstronnego rozbioru sprawy w prasie, broszurach, dziełach, wreszcie w wielu korporacyach, do głosu w tej mierze powołanych. Zarzut braku nowych poglądów zasługuje jak powiedzieliśmy na usprawiedliwienie w obec bogactwa wyczerpujących prac o reformie administracyjnej. Ważniejszym jest ten zarzut, że sobotnie mowy w Radzie państwa wygłoszone, nie odsłoniły zupełnie wszystkich stron ujemnych obecnego ustroju administracyjnego. A właśnie to wskazanie stron ujemnych z całą dokładnością i dosadnością jest bardzo ważnym krokiem przygotowawczym, tak ważnym, jak poznanie wszystkich objawów chorobliwości organizmu ludzkiego przed zapisaniem lekarstwa zbawiennego. Szereg mowców do głosu zapisanych jest wcale liczny, więc czego nie doczekano się w pierwszym dniu rozprawy, to nastąpić może i zapewne już wczoraj nastąpiło w dalszym jej ciągu. W każdym razie rozprawa cała nie toczy się z takiem ożywieniem, jakiego oczekiwano zaraz po poruszeniu reformy administracyjnej. Izba jest widocznie znużona trzydniową rozprawą o kwestyi wschodniej, a ponieważ zaraz po tej rozprawie nastąpiły ważne wypadki, zmieniające stosunek mocarstw do tej kwestyi, więc umysły nie mogą oddać się zupełnie sprawie domowej. Zresztą czas nagli także do pospiechu, bo Rada państwa nie zechce w tym roku odstąpić od szczęśliwie przeprowadzonej zasady, że budżet państwowy powinien być uchwalony przed rozpoczęciem Nowego roku. Komisya budżetowa pamięta o tem dobrze, i dlatego pracuje ciągle z wytężeniem mimo długich i ważnych posiedzeń plenarnych. Niezadługo komisya ta skończy swoją czynność, i budżet wejdzie na porządek dzienny. Po ekspektoracyach politycznych, które wszystkie stronnictwa złożyły w rozprawie o kwestyi wschodniej i reformie administracyjnej, ogólna rozprawa nad budżetem nie będzie zapewne tak rozwlekłą, jak w latach poprzednich.

Wbrew natarczywym przypuszczeniom mowa cesarza Alexandra w Moskwie do reprezentantów szlachty i mieszczan wypowiedziana nie wywołała ogólnego popłochu w świecie politycznym a przynajmniej nie została tam zrozumianą w tem znaczeniu, jakoby nadzieje pokojowe zostały już stanowczo uchylone. Jedni mówią, że cesarz Aleksander chciał mową swoją sprawić satysfakcyę wojennym zachciankom narodu, ażeby tem łatwiej zapanować nad niemi, inni utrzymują, że chodziło tu tylko o osłabienie wrażenia, jakie w Europie sprawiła śmiała, prawie wyzywająca mowa lorda Beaconsfielda na bankiecie u lorda-majora; nie braknie wreszcie i głosów, upatrujących w mowie cesarskiej chęć wywarcia pressyi na Porcie i zgromadzającej się konferencyi dyplomatycznej. Najodważniejszym jest *Nord* brukselski, bo nie waha się tłumaczyć mowy cesarskiej intencyami pokojowemi a nawet szuka w niej objawów pokojowych. Czy także i mobilizacya armii rossyjskiej znajdzie takich szczęśliwych komentatorów? Jeżeli z mowy cesarza Aleksandra da się co korzystnego wysnuć dla pokoju europejskiego, to chyba to, że Serbowie zostali upokorzeni. Cesarz Aleksander pochwalił Czarnogórców, nazwał ich nawet bohaterami a o Serbach odezwał się tak krótko i tak niechętnie, że w Belgradzie sprawi to wielką sensacyę. „Król Serbski“ i ci, którzy na skroń księcia Milana koniecznie wtłoczyć chcieli koronę serbską, otrzymali nauczkę zaprawdę nadto przykrą, bo już ostatnie klęski pod Alexinaczem wytrzeźwiły ich z szalonych marzeń. Zaczną się tam teraz na dobre wzajemne rekryminacye. Serbowie obwiniać będą Czernajewa i spółkę o złe kierownictwo a Czernajew z pomocnikami swoimi będzie się odwoływać na słowa cesarskie o niebohaterskiem usposobieniu Serbów. Serbowie nie zasłużyli może na taki zarzut, ale że padł na nich tak niespodzianie w tej chwili, to ma także dobrą stronę. Gdyby nie ten ustęp, mowa cesarza Aleksandra byłaby może skłoniła szaleńców belgradzkich do nieroztropnego kroku i zerwania tej słabej nici, na której wisi jeszcze nadzieja utrzymania pokoju. Serbia mająca po swej stronie bagnety i sympatye rossyjskie, byłaby w każdej chwili gotową do wyprawienia jakiej psoty ostatnim wysileniom dyplomatycznym w sprawie pokoju.

Włoskie wybory uzupełniające są taką samą niespodzianką, jaką były wybory główne. W ostatnich prawica poniosła klęskę zupełną choć sam rząd liczył tylko na słabą większość progresistów a teraz wybrano tylu kandydatów umiarkowanych, że wbrew oczekiwaniu większość progresistów nie będzie tak przygniatającą. Stronnictwo umiarkowane zawdzięcza ocalenie refleksyi, jaka zapanować musiała w całym kraju na wiadomość o tryumfie progresistów przy głównych wyborach. Wspominaliśmy już raz, że tylko słabemu udziałowi wyborców rząd przypisać musi tak wielki tryumf a rezultat wyborów uzupełniających tylko utwierdzić nas może w tem zdaniu. Tak dla spraw wewnętrznych jak i dla polityki zagranicznej zmiana w stosunku głosów, spowodowana wyborami uzupełniającemi, może wyjść tylko na korzyść Włoch. W tej chwili głównie polityka zagraniczna zajmuje ogólną uwagę, więc z tego stanowiska należy oceniać świeżą zmianę sytuacyi. Parlament z olbrzymią przewagą dawnej lewicy czyli progresistów byłby bardzo skłonnym do różnych prób, które uchodziły wtedy, gdy Włosi dobijali się dopiero o samodzielność narodową, ale żadną miarą nie mogłyby uchodzić dziś, gdy stanowią jednolite państwo i chcą należyć do grona mocarstw europejskich. Polityka zagraniczna progresistów polega na zmiennem kokietowaniu z różnemi państwami i prądami chwilowo panującemi. Dziś uroczyście zapewniają, że Włochy powinny iść w zgodzie z przymierzem trójcesarskiem, jutro gotowi są rzucać łakome spojrzenia na pewne posiadłości sąsiedniego państwa. Wprawdzie z obozu umiarkowanego wyszedł pierwszy zuchwały okrzyk aneksyjny ale dziś wszyscy wiedzą, że byłto tylko manewr wyborczy i że zachcianki aneksyjne zaślepić mogą tylko progresistów ale nie posłów umiarkowanego stronnictwa. Z tego powodu klęska, jaką ponieśli progresiści w wyborach uzupełniających wychodzi na korzyść nietylko Włoch lecz także ogólnej sytuacyi. Jak w sprawach zagranicznej polityki tak i co do reform wewnętrznych klęska ta uleczy może progresistów z objawionych ostatniemi czasy zachcianek radykalnych a okoliczność ta pozwoli Depretisowi łatwo przeboleć zawód doznany przy wyborach uzupełniających.

SPRAWY MONARCHII

Najj. Pan zatwierdził organizacyę kursu dla sztabowych oficerów wraz z planem naukowym. Kurs ten wejdzie natychmiast w życie z siedzibą w Wiedniu Kurs podlegać będzie bezpośredniemu nadzorowi ministra wojny.

— *Pester Lloyd* dowiaduje się z Wiednia, że w skutek zawieszenia broni nastąpi warunkowe otwarcie portu kleckiego dla transportu wiktuałów i rannych.

— Z Budapesztu dowiadują się dzienniki wiedeńskie, że na interpelacyę Simonyi-ego w sprawie wschodniej odpowie p. Tisza w piątek dnia 17 b. m. przed rozpoczęciem obrad nad budżetem. P. Tisza zamierza dać

KRONIKA NAUKOWA

I.

Angielska wyprawa podbiegunowa. — Wiekowe zmiany klimatu — Wiek ziemi — Czy ziemia wysycha? — Prof. Fritz o gradzie. — Kolor włosów i oczów młodzieży w Prusach. — Ofiarność antropologów francuskich. — Oersted. — Nic nowego pod słońcem!

Prawdziwą to dla mnie przyjemnością, że przypadło mi rozpocząć pierwszą kronikę naukową sprawozdaniem z najważniejszego w tej chwili wypadku naukowego, t. j. z powrotu wyprawy angielskiej z okolic podbiegunowych. To też czytelnicy wybaczą, że *pars leonina* dzisiejszej kroniki dostanie się tej wyprawie w udziale.

Dwa okręty angielskie, *Alert* i *Discovery*, wysłane w maju zeszłego roku do bieguna powróciły do ojczyzny. Dnia 27 października stanął *Alert* we Walencyi w Irlandyi, a 1 listopada razem ze swym towarzyszem w Portsmouth, gdzie zostali podróżni oczywiście jak najserdeczniej przyjęci. Nie udało się wprawdzie załodze dotrzeć do bieguna, i owe dumne słowa wypowiedziane przez kapitana Naresa przed ośmnastu miesiącami na bankiecie pożegnalnym w Portsmouth: „*It must be done and England must do it...*“ pozostały i nadal życzeniem, które przyszłość ma urzeczywistnić, lecz pomimo to wielkie są rezultaty wyprawy, a dzielna załoga i jej naczelnik dobrze się zasłużyli naucc.

Geografia, geodozya, meteorologia, hydrografia, nauka o magnetyzmie ziemskim itd., wszystkie te nauki wzbogacone zostały obfitym plonem spostrzeżeń, a oględności i roztropności kapitana Naresa, który z pod bieguna przywiózł sobie nazwę zaszczytną „ojca“, jaką go uczcili wszyscy jego podkomendni, zawdzięcza rząd uratowanie obydwóch okrętów, a załoga swe życie. Mieli bowiem podróżni angielscy do walczenia z zimnem straszliwem, jak kiedykolwiek zaznaczonem zostało w tych wysokich szerokościach, którego padł ofiarą w czasie wycieczki sankami Niels Krystyn Petersen, tłumacz wyprawy. W czasie tych sankowych wycieczek cierpiała załoga straszliwie, pomimo wszystkich środków ostrożności, mianowicie na szkorbut, który najsroższym jest wrogiem podróżników arktycznych. Trzech majtków umarło na szkorbut.

Nim zostanie ogłoszony szczegółowy i umiejętny raport z wyprawy, podajemy ogólny opis przebiegu wyprawy podług tymczasowego raportu ogłoszonego w dziennikach angielsklch Okręty opuściły Goldhavn, na zachodniem wybrzeżu Grenlandyi 15 lip a zeszłego roku i aż do 30 tegoż miesiąca wszystko wiodło się jak najlepiej, gdy tego dnia po opuszczeniu portu Foulke zostały na wysokości Cap Sabine pod 78^0 41′ szerokości północnej ściśnięte lodami. Od tego punktu, aż do ujścia kanału Robesona musiały sobie okręty torować drogę przebojem przez massy lodowe, które za niemi natychmiast znowu się zawierały, zamykając drogę do powrotu. W ten sposób dobito się 25 sierpnia do zatoki Lady Franklin, gdzie pod szer. płn. 81^0 44′ zatrzymała się *Discovery* na zimowanie. *Alert* popłynął dalej ku połnocy, opłynął kraj Granta, lecz miasto znaleźć ciągły brzeg lądu stałego, o jakim opowiadali uczestnicy wyprawy Halla, spostrzegł Nares rozległe morze, ścięte nieprzebytemi lodami. Ponieważ na wybrzeżu nie było nigdzie dogodnego portu, umieszczony został okręt jak najbliżej brzegu, ukryty za ogromną ścianą lodową. W czasie jedenastu miesięcy, które przebył *Alert* w tem miejscu, ani na chwilę nie otworzył się w lodzie jakikolwiek przesmyk, którymby można się było posunąć dalej ku północy.

Owo otwarte morze polarne, które miał widzieć Kane, i za którem przez lat kilka obstawał z zaciętością znakomity Petermann, pokazało się marą zwodniczą i potwierdzonem zostało przekonanie, jakie już Payer i Weyprecht ze swych wypraw przywieźli, że stosunki lodowe pod biegunem są w rozmaitych latach bardzo rozmaite. W tem samem miejscu, gdzie Naresa odparły lody, widział Hall 1872 morze, po którem żegluga była możliwą i gdyby nie opór kapitana Buddingtona, a potem śmierć Halla, byłoby się udało tamtego roku dotrzeć do 85^0, albo nawet 86^0 szerokości.

Morzu temu zostało dane nazwisko „morza palaeokrystycznego“ to znaczy „morza starego lodu“, ponieważ lód nie był jak zwyczajnie 2—10 stóp gruby, lecz 80—120, a często nawet od 150—200, i podług jednomyślnego zdania oficerów lód ten liczył kilka, a może i kilkaset lat, z czegoby wynikało, że morze polarne nigdy nie jest otwartem, ale zawsze ścięte lodami i że dotarcie do bieguna na wskroś lodów, albo po nich, jest niepodobieństwem przy środkach, jakiemi dzisiaj rozporządzamy.

Skoro się przeświadczono o niepodobieństwie posunięcia się dalej ku północy okrętem, wzięto się z zapałem do przygotowania wypraw sankami. Jeszcze w roku 1875 zostały wysłane partye sankowe na północ, na wschód i na zachód, przysposabiając w pewnem oddaleniu od okrętu składy żywności dla wypraw, które miały być wiosną podjęte. Nadeszła zima i noc. Chociaż okręty tylko 70 mil morskich były od siebie oddalone, nie było podobieństwa utrzymać pomiędzy niemi komunikacyi i dopiero w końcu marca tego roku udało się partyi wysłanej z *Alertu* odszukać *Discovery*. Odpowiednio do wysokiej szerokości geograficznej, pod jaką zimowały okręty, zima była długa i ciemna, słońce nie pokazało się przez 142 dni, a zimno było straszliwe. Najniższa temperatura jaką obserwowano, spadła do — 104^0 Fahrenheita, a w czasie 13 dni z koleji było — 91^0 F. zimna. Żywe srebro podczas 47 dni zimowych było zmarznięte. Dodać tu musimy, że w oznaczeniach tych prawdopodobnie za punkt wyjścia nie zostało wzięte zero Fahrenheita, ale + 32^0, która to liczba Fahrenheitowskiej skali równa się z zerem Celsiusza i Reaumura, że zatem podany stan — 104^0 albo — 91^0, zredukować należy do 72^0, albo — 59^0 F, ponieważ — 104^0 F równa się — 75^0 C. Tak nizkiej temperatury nie obserwowano nigdy jeszcze na poprzednich wyprawach polarnych, które zaznaczały co najwięcej — 42^0 C.

Skoro słońce zaświtało, poczęły się z

szczegółowe wyjaśnienia o polityce rządu węgierskiego w ogóle, jakoteż o stanowisku, jakie gabinet zajął w kwestyi wschodniej, ażeby tym sposobem zapobiedz rozwlekłym rozprawom w tym przedmiocie podczas obrad nad budżetem.

— Minister Wenckheim miał w d. 11 b. m. wypadek na polowaniu w Ladany. Spadł on z konia i zwichnął sobie ramię; niebezpieczeństwa nie ma żadnego, ale mimo to musi p. minister pozostać kilka dni w łóżku.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Sytuacya we Francyi.)

Półurzędowy *Moniteur* występuje z następującą groźbą: „Nadeszła chwila wypowiedzenia publicznie tego, o czem każdy od tygodnia wie; to jest, że pierwsze polityczne rozprawy Izb położenie zachmurzyły i zwątpieniem zapełniły umysły, szczerze sprzyjające polityce konserwatywnej. Innemi słowy: ministerstwo wszystkie swe usiłowania kierowało do dziś dnia ku pozyskaniu rozsądnej większości w szeregach republikańskich Izby deputowanych. Celowi temu poświęcało od ośmiu miesięcy wszystko. Dziś większość ta mu się usuwa, gdyż rozdwojenie zwiększa się z tej strony pod wpływem całego szeregu kwestyi i chwila nie jest daleką, w której kwestye te z mownicy wytoczone będą i nadaną im być musi urzędowa racya bytu: zatarg z powodu prawa Gatineau; zatarg z powodu budżetu wyznań i kapelanów wojskowych; zatarg o atrybucye obu Izb w sprawach finansowych. Takiemi są widoki obecnej chwili, które jeszcze bardziej inne fakta zachmurzają. Opieramy się, ile możemy, pokusie przesadzenia złej strony położenia. Uznajemy, że Izba deputowanych nam raczej konfliktami zagroziła, niż zasmuciła, i że przy wielu okolicznościach ostatniem jej słowem było pojednanie. Lecz ważność sprawy zmusza nas do wypowiedzenia, że położenie jest naprężone. Jeżeli obecnemu ministerstwu uda się znaleźć w Izbie deputowanych większość, natenczas będzie można powiedzieć, że rzeczpospolita wytrzymała próbę. Jeżeli zaś przeciwnie, Izba deputowanych ministerstwo, które pierwszą robi próbę z nowemi urządzeniami, aż do końca prześladować będzie, i jeżeli to ministerstwo nie uniknąwszy klęsk, przepowiadanych mu przez „nieprzebłaganych“ a nawet przez niektórych radykałów, ustąpi, natenczas napróżno staramy się wyśledzić, coby republikanie przy tych zawikłaniach skorzystać mogli. Przy obecnem usposobieniu nie jest zamiarem ministrów szukać punktu oparcia w senacie a Izbę deputowanych pozostawić na uboczu; gabinet chce z obiema Izbami rządzić, ponieważ tego domagają się konstytucya i dobrze zrozumiany interes systemu. Lecz po gabinecie, stojącym dziś u steru rządu, wnijdziemy na drogę, o której naprzód nikt powiedzieć nie może, dokąd ona poprowadzi. Dla tego powinny zatargi powstające zniknąć i koniecznie jest potrzebném, żeby budżet przez obie Izby jak najrychlej został uchwalony i przestał być ogniskiem wszelkich sporów, które wzburzają umysły na politycznym, finansowym i religijnym gruncie“. Ta groźba, albo raczej napomnienie półurzędowego *Monitora* znajduje swe objaśnienie w tem, że marszałek Mac Mahon okazał się na ostatniej radzie ministeryalnej bardzo rozdrażnionym, że nader cierpko wyraził się o występowaniu republikańskiej większości i napomnienie swoje do ministra zakończył temi słowy: *Monsieur Thiers a dit: La République sera conservatrice, ou elle ne sera pas. Moi, je dis: La République sera catholique, ou elle ne sera pas.* (Pan Thiers wypowiedział: Rzeczpospolita będzie albo konserwatywną, albo jej nie będzie wcale. Ja powiadam: Rzeczpospolita będzie albo katolicką, albo jej nie będzie wcale). Podobne słowa, wypowiedziane przez prezydenta rzeczypospolitej, są w każdym razie groźbą dla radykałów i łatwo pojąć, że ministrowie dołożą wszelkich starań, ażeby uniknąć starcia.

(Mowa lorda Beaconsfield.)

Znana już czytelnikom naszym z telegraficznego streszczenia ważna mowa, którą szef gabinetu angielskiego wypowiedział na bankiecie w Guidhall, w dosłownym przekładzie tak opiewa:

„Mylordzie Majorze! Wypowiadając przed rokiem w tej samej sali, w tym samym dniu, powiedziałbym nawet w tej samej godzinie, kilka uwag o stanie i widokach tego kraju, ośmieliłem się powiedzieć twemu poprzednikowi, że w tureckiem państwie panuje częściowy rokosz, i że te częściowe bunty w tym kraju pociągają za sobą bardzo niebezpieczne następstwa. Mniemam, że ówczesne me przeczucie nie było całkiem bez podstawy. Podczas tych dwunastu miesięcy, które od tego czasu upłynęły, dwunastu miesięcy pełnych trudności i obawy, byliśmy świadkami koncentracyi wojsk w tej części świata i krwawej wojny domowej. Sztuka dyplomatyczna, jeźli się nie wyczerpała, to w każdym razie wielki zrobiła wysiłek, aby osiągnąć zawieszenie broni i przedłużyć propozycye konferencyi. Korzystam z tej sposobności, aby skonstatować dwa wielkie cele, jakie miał rząd Jej król. Mości ze względu na wspomniane krytyczne okoliczności.

Pierwszym naszym celem było utrzymanie pokoju europejskiego *(oklaski)*; w tem bowiem zawiera się wszystko, co obchodzić powinno interesa tego kraju i ogólny dobrobyt Europy. Dla osiągnięcia tego celu uważaliśmy za rzecz najroztropniejszą i najbezpieczniejszą trwać przy wielkich traktatach sankcyonowanych przez Jej królewską Mość i wszystkie inne mocarstwa europejskie.

Traktaty te nie są przedawnione. Nie są to starożytne, zapleśniałe dokumenta, nie odpowiadające stosunkom i duchowi wieku, w którym żyjemy. Bawi mnie, gdy słyszę zdanie wypowiedziane o wielkim traktacie paryskim, że zawarty przed dwudziestu laty zasługuje na poszanowanie, jakie winniśmy przeszłości, że go jednakże nie można uważać za instrument regulujący sprawy międzynarodowe. Trudno jednakże powiedzieć, że od zawarcia tego traktatu w rzeczy samej upłynęło lat trzydzieści. Dopiero przed pięciu laty w roku 1871 uległ on rewizyi z zachowaniem największych formalności. Został on w tej metropoli na zebraniu dyplomatów europejskich zrewidowany i w uroczysty sposób na nowo zawarty. Przewodnie myśli tego traktatu usankcyonowała zgodnie zjednoczona Europa.

Pytam się, czy słuszną była zasada traktatu adoptowanego dopiero przed pięciu laty w tej stolicy przez reprezentantów mocarstw europejskich. Powszechnem było przekonanie, że najlepszą gwarancyą dla utrzymania pokoju europejskiego było zachowanie niezależności i terytoryalnej integralności państwa tureckiego. (Oklaski). Działając podług tej zasady zastanowiliśmy się nad przedłożonym nam owym sławnym dokumentem politycznym, nad notą hr. Andrassego. Nota ta przedłożona przez znakomitego polityka dobrze obznajomionego z przedmiotem, którym mieliśmy się zająć, obejmowała wszystkie owe kroki, które przeprowadzone, byłyby osiągnęły cel, jaki nota sobie wytknęła.

Jakiż to był ten cel? Polepszenie losu poddanych tureckich, przedsięwzięte w przekonaniu, że polepszenie ich losu i zaspokojenie ich skarg najlepszą by było gwarancyą niezależności i integralności państwa tureckiego. *(Słuchajcie.)* Na notę tę zgodził się rząd Jej król. Mości, bez najmniejszej jednakże nadziei, z czem się bynajmniej nie krył, że nota nie osiągnie zamierzonego celu.

Gdy projekt Andrassego wśród okoliczności, w jakich się wtenczas znajdowała Turcya, okazał się niewykonalnym, przedłożono rządowi Jej król. Mości nowy dokument do rozważenia. Dokumentem tym był memoryał berliński. Nie uważaliśmy sobie za obowiązek zgodzić się na ów dokument. Militarne obsadzenie kraju byłoby naruszeniem owych wielkich układów, do których chcemy się święcie zastosować. Doprowadziłoby ono może do podziału, prawdopodobnie do wojny a wśród takich okoliczności rząd Jej król. Mości mając zawsze przed oczyma ów wielki cel, nie sankcyonował tego memoryału. Nieco później zastraszony anarchią panującą w państwie tureckiem, zaklął nas nasz poseł, abyśmy okręty pozostające na morzu śródziemnem, natychmiast posłali na wody tureckie. Ponieważ okręty te były nieliczne, dlatego dołączyliśmy do nich odpowiednią ilość innych okrętów, aby godna tego kraju potęga morska zebrała się na miejscu. Potęga ta podług mego zdania zapewniła pokój tej części ziemi i pokazała, że interesa tego kraju nie pozwalają igrać z sobą.

Tymczasem dowiedziałem się, że wysłanie floty angielskiej na wody tureckie potępione zostało w pewnem zgromadzeniu angielskiem. Nadarzyła się jeszcze inna sposobność zastanowienia się nad zasadami, któremi się kierujemy. Było to w chwili, gdy przedłożono nam propozycyę, aby dla przywrócenia spokoju Austrya zajęła Bośnię i Hercegowinę, Rossya Bułgaryę i aby połączone floty mocarstw europejskich pożeglowały do Konstantynopola. Czując, że polityka taka narusza najuroczystsze traktaty zapewniające Turcyi niezależność i terytoryalną całość i że sprzeciwia się przekonaniu roztropnych i doświadczonych polityków, którzy zawarli traktat w roku 1871, odmówiliśmy naszej sankcyi.

Drugim wielkim celem jakkolwiek nie tak wielkim, jak utrzymanie pokoju europejskiego, jest polepszenie losu chrześcijan pozostających pod panowaniem tureckiem. Jak zdążaliśmy do tego celu? Wskazałem na notę Andrassego, na ów instrument, który jak już powiedziałem dla swych propozycyj podziwienia godny, tę jedną miał wadę, że nie był na czasie. Skoro się jednakże dowiedzieliśmy, że Serbowie upadli na duchu i znużeni wojną, do której się przedwcześnie porwali, zwrócili się do rządu Jej król. Mości z prośbą o pośrednictwo, podjęliśmy się tego zadania i to z pomyślnym skutkiem, a jakkolwiek nie było w naszej mocy przyprowadzić do skutku formalne zawieszenie broni, ponieważ Turcya słusznie opierała się zawieszeniu broni, nie chcąc tych, których uważała za buntowników, uważać za stronę wojującą, otrzymaliśmy od Turcyi zezwolenie na zaprzestanie kroków nieprzyjacielskich na czas nieograniczony. Przyprowadziwszy to do skutku przedłożył rząd mocarstwom propozycyę powszechnej pacyfikacyi. Głównym warunkiem było przywrócenie *status quo* w Serbii i Czarnogórze. Dla zbuntowanych prowincyj Bośnii i Hercegowiny proponowaliśmy utworzenie instytucyi, któreby zapewniły mieszkańcom kontrolę w sprawach lokalnych. Proponowaliśmy także zbadanie sprawy bułgarskiej. Wszystkie mocarstwa zgadzały się na to i muszę otwarcie powiedzieć, że żadne z większą gotowością i szczerością tego nie czyniło jak Rossya. *(Oklaski)*.

Cóż się stało? W skutek okropnych wypadków powstało w kraju naszym tak wielkie oburzenie, że nietylko rząd serbski, który po wyczerpaniu wszystkich swych sił prosił nas już o pośrednictwo, ale i przyjaciele serbscy w innych krajach rzeczywiście myśleli, jakoby naród angielski porzucił naraz dotychczasową swą politykę i w ogóle wszystko to, co najznakomitsi politycy europejscy, pomiędzy tymi i członkowie ostatniego gabinetu *(śmiechy i oklaski)* uznali za politykę zabezpieczającą jedynie pokój europejski. Serbowie i ich przyjaciele przestali sobie życzyć pokoju w najmocniejszem przekonaniu, że Anglia w rzeczy samej zamyśla zmienić swą politykę, i oświadczyli, że chcą nadal prowadzić walkę, która jeszcze większe sprowadziła na nich nieszczęścia. Następnie, aby się nie bawić w szczegóły, nadszedł czas, w którym się pokazało, że niepodobna dalej prowadzić walki a rząd Jej król. Mości nie szczędził największych trudów, aby osiągnąć to, nad czem wszystkie pracowały mocarstwa, to jest rzeczywiste zawieszenie broni, w nadziei, że podczas tego zawieszenia uda się przyprowadzić do skutku zawarcie pokoju. Jakoż nadzwyczajnym zabiegom naszym, udało się nakłonić Turcyę do przyzwolenia na zawieszenie broni, a życząc sobie aby zawieszenie broni nie było krótkiem — gdyż Rossya sama proponowała trzymiesięczny rozejm — zrobiliśmy uwagę, aby rozejm ten trwał przynajmniej jeden miesiąc Wtedy to rząd turecki zastanowiwszy się nieco, rzekł: „Przystaję nie tylko na jednomiesięczne ale na pięciomiesięczne zawieszenie broni“. Niektóre mocarstwa nie zgodziły się na taki przeciąg czasu, gdyż

---

wiosną czynne przygotowania do wypraw sankami i w kwietniu opuściła większa część załogi obydwa okręty, na których pozostało tylko kilku majtków i oficerów. Co dnia wyjeżdżały i powracały partye sankowe, zatrudnione tworzeniem składów żywności dla powracających partyi, które były najdalej wysunięte. Kapitan Stephenson, komendant *Discovery* odwiedził *Alerta* i odbył dwie wycieczki przez zatokę Halla do Grenlandyi, gdzie odwiedził grób Halla i umieścił na nim pamiątkową tablicę, przygotowaną w tym celu już w Anglii z następującym napisem: „Poświęcono pamięci kapitana C. F. Halla, który poświęcił swe życie dla postępów nauki 8 listopada 1871 r. Ta tablica została wystawioną przez polarną wyprawę angielską z r. 1875, która puszczając się w jego ślady, korzystała z jego doświadczeń.“

Partyą główną, która wyruszyła ku północy, do bieguna, dowodził kommandor Markham i porucznik Parr. Podróż tej partyi trwała 72 dni i w tym przeciągu czasu zdołano tylko 73 mil morskich posunąć się naprzód i 12 maja został zatknięty sztandar angielski pod 83° 20′ 26″ szer. półn., zatem dalej ku północy, aniżeli dotarła którabądź z poprzednich wypraw. Parry w r. 1827 dosięgnął 82° 45′ szerok. półn., wyprawa austryacko-węgierska 82° 5′, a tylko widziała w oddali ląd pod 83° szerok.. Hall zatrzymał się pod 82° 16′ szer.

Wyprawa angielska nie widziała ze swego stanowiska nigdzie lądu w oddali, chociaż głębokość morza wynosiła tylko 70 sążni. Droga po lodzie była nadzwyczajnie uciążliwą, bo lód tworzył góry i okrągłe wzgórki *(hummocks)* i trzeba było wpierw siekierami torować drogę, zanim o krok można się było naprzód posunąć. To też nie więcej jak $1\frac{1}{4}$ mili morskiej wynosiła zwyczajnie przestrzeń przez jeden dzień przebyta. Wyprawa ta wykazała niepodobieństwo podróżowania po zmarzłem morzu arktycznem, i potwierdziła dawne zdanie barona Wrangla, że zanim będzie można puścić się do bieguna, należy odkryć wybrzeże, ciągnące się doń nieprzerwanie.

Lepsze rezultaty osiągnęły wyprawy sankami wysłane na wschód i zachód, pierwsza brzegiem Grenlandyi, druga brzegiem kraju Granta. Pierwsza pod wodzą poruczników Beaumonta i Rawsona posuwała się północnym brzegiem Grenlandyi aż do 82° 50′ szer. półn., a 48° 30′ dł. zach., w którem to miejscu brzeg opadał ku południu-wschodowi, zaczem postać Grenlandyi została sprawdzoną i obalone przypuszczenie że ten kraj ciągnie się na wskróś oceanu lodowatego aż do kraju Kelleta niedaleko cieśniny Behringa. Porucznik Alrich zaś, z załogi *Alerta*, powiódł partyą wzdłuż północnego wybrzeża kraju Granta, który wysuwa się ku północy przylądkiem nazwanym przez Naresa imieniem Columba aż do 83° 7′ szerokości, i zatrzymał się pod 82° 10′ szerok. półn. a 86° 30′ dł. zach Gr., odkąd linia nadbrzeżna ciągnęła się dalej w kierunku południowo-zachodnim. Inne mniejsze wyprawy badały zatokę Lady Franklin, Fjord Petermanna i wybrzeża kanału Kennedy. Ta ostatnia znalazła ślady Eskimosów na zachodnim brzegu kanału pod 81° 52′ szer. półn. Widocznie przebywały w tem miejscu plemiona kanał, wędrując na wschód do Grenlandyi. Dalej ku północy nie można było nigdzie odkryć śladów tego polarnego ludu.

Świat zwierzęcy nie odznaczał się ani liczbą, ani rozmaitością. Na zimowem leżu *Alerta* upolowano sześć wołów piżmowych, podczas gdy dwadzieścia pięć ubiła załoga *Discovery*, a trzy upolowano na drodze pomiędzy obydwoma okrętami. Widziano także zające polarne, sowy, gronostaje i kilka psów morskich, ale ani niedźwiedzie, ani inne zwierzęta nie zapuszczają się na morze polarne; w ogóle, gdzie ląd się kończy, tam i życie zwierzęce ustaje, nawet ptaki nie zapuszczały się po za Cap Joseph Harry pod 82° 50′ leżący. Wprost przeciwne były pod tym względem spostrzeżenia wyprawy austryacko-węgierskiej w innej części okolic podbiegunowych. Z roślin oczywiście tylko *saxifragi* i karłowate dąbki znaleźli przyrodnicy *Alerta*.

W sąsiedztwie miejsca przezimowania *Discovery* odkrył Hart pokłady węgla, dobrego gatunku i nie trudnego do wydobycia, lecz niestety za późno, aby mogły były być spożytkowane dla wyprawy, bo dopiero latem bieżącego roku. Kapitan Feilden znalazł w pagórkach północnych kopalne korale — w ogóle bogate zbiory przywiozła z sobą wyprawa. Nie mniej szczęśliwe były łowy na dnie morskiem za pomocą wlokącej się sieci, i nadzwyczajnie interesujący szereg spostrzeżeń meteorologicznych. Tutaj tylko wspomnę, że zorzy północnej nie można było dostrzedz wyraźnie ze stanowiska obu okrętów prawdopodobnie dla tego, że obydwa zimowały pod zbyt wysoką szerokością. Tak samo i Dr. Bessel w czasie wyprawy Halla bardzo rzadko widział zorzę tak jasną, aby można było pochwycić jej spektrum. Badania wyprawy angielskiej potwierdziły także spostrzeżenia Bessla o przypływie i odpływie morza i zaznaczono z największą pewnością, że fala przypływu toczy się w północnej części cieśniny Smitha z Oceanu spokojnego.

Zostały także zwiedzone nasypy kamienne *(cairne)* pozostawione przez załogę statku *Polaris*. W składzie pozostawionym w Newmans Bay znaleziono chronometr z fabryki Negusa w Nowym Yorku, który pomimo, że przebył cztery zimy pod biegunem, był zupełnie dobry i służył potem na pokładzie *Discovery*. Równie i ziarnka pszenicy, pozostawione przez załogę *Polaris*, niezepsuły się, lecz umieszczone pod szkłem przez Dr. Belgrave Ninnis natychmiast wypuściły kiełki.

Liczny zbiór fotografii zdjętych w tych północnych okolicach, a który niebawem zostanie rozpowszechniony, da nam sposobność zapoznania się z dziką i niezwykłą sceneryą tych wybrzeży.

Lody w morzu polarnem pozostały nieruchome aż do 20 lipca. Dnia 31 lipca udało się *Alertowi* wydobyć z więzów i po walce uciążliwej połączyć się z *Discovery*. Powrót kanałem Kennedy nie mniej był trudny, jak przeprawa roku poprzedniego, trzeba było i tym razem torować sobie drogę pomiędzy olbrzymiemi krami lodu i dopiero 9 września, przy ujściu cieśniny Hayesa wypłynęły okręty na wolne od lodu morze.

(Dokończenie nastąpi).

zdawał im się za długi, ale żądały zawieszenia broni na jeden miesiąc, jak to proponowała Anglia.

Otóż ja oświadczam, że nie preponowaliśmy nigdy jednomiesięcznego zawieszenia broni — naszem *minimum* — było zawieszenie broni przynajmniej na jeden miesiąc, a ponieważ podług naszego zdania Porta jak najzupełniej się godziła na naszą propozycyę, dla tego już sam honor nie pozwalał nam nakłaniać Porty do nowych ustępstw i dlatego też odstąpiliśmy od dalszych rokowań (Słuchajcie). Nie myślę się nad tem szeroko rozwodzić, co się później stało. Okoliczność, że zawieszenie broni przyszło wreszcie do skutku, powinna wywołać wielkie i ogólne zadowolenie.

Słyszeliśmy, że rozejm osiągnięty został przez *ultimatum* — jestto brzydkie słowo (śmiech), w chwili gdy, jak się tego spodziewam, wszystko pragnie spokoju. Skoro zawieszenie broni przyszło do skutku, rząd Jej król. Mości przedłożył Europie propozycyę zwołania kongresu, któryby przyprowadził do skutku uregulowanie sprawy tak pożądane przez wszystkie mocarstwa. Zdaje się jednak, że konferencya ta powinna się odbyć na szerszej podstawie, aniżeli dawniej, gdy po prostu zbierali się tylko polityczni funkcyonaryusze, którzy mieli tylko lokalne i zbyt ograniczone zapatrywania na całą sprawę i nie zawsze podług mego zdania szczerze pragnęli porozumienia. Aby więc na konferencyi tej zapanowały szersze i rozleglejsze zapatrywania, zaproponowaliśmy, aby każde mocarstwo na kongresie tym było reprezentowane przez nadzwyczajnego posła i przez stałego swego ambasadora. W tym celu raczyła Jej królewska Mość mianować mego szlachetnego przyjaciela markiza Salisbury swym reprezentantem na kongresie, a ja jestem upoważniony do oświadczenia, że wszystkie mocarstwa postanowiły w konferencyi tej wziąć udział.

Mój szlachetny przyjaciel posiada zupełne zaufanie swych kolegów i nie wątpię, że rozwinie wszystkie swe zdolności, aby sprowadzić trwały pokój, który według zgodnego zdania wszystkich polityków jedynie ścisłem zastosowaniem istniejących już traktatów zapewnionym być może. W kraju, w którym wielka masa ludu nie jest o tem przeświadczona, że żyje pod rządem, który bada jej potrzeby i dumny jest z jej dobrobytu, nie może być mowy o niezależności i integralności. Spodziewam się jednakże, że przy obecnem położeniu Europy zdołamy osiągnąć wytknięty cel bez odwoływania się do wojny, o której, jak myślę za wiele i za często słyszeliśmy. Nie ma kraju, który ma tak wielki interes w utrzymaniu pokoju jak Anglia (oklaski). Pokój jest specyalnie angielską polityką. (Oklaski.) Anglia nie jest pochopną do boju potęgą, nie pragnie bowiem zaboru żadnych miast i żadnych prowincyi, Jakkolwiek jednak polityka angielska jest na wskróś pokojową, to nie ma jednakże kraju, któryby tak dobrze był przygotowany do wojny jak właśnie Anglia. Jeśli rozpocznie walkę w obronie sprawiedliwej sprawy — a jestem tego zdania, że Anglia jedynie sprawiedliwą prowadzić będzie wojnę — jeśli dalej walka ta zagrażać by miała jej wolności i niezależności, wtenczas źródła jej będą niewyczerpane. (Huczne oklaski) Nie ma kraju, któryby, rozpoczynając wojnę, stawił sobie pytanie, czy mógłby podjąć jeszcze drugą i trzecią wyprawę. Jeśli Anglia rozpocznie wojnę, to dopóty jej nie skończy, dopóki sprawiedliwość nie odniesie zwycięztwa.“

(Przygotowania wojenne Rossyi.)

Do *Pol. Cor.* piszą z Odessy: Zarządy linij kolejowych Kursk, Kijów, Odessa, Kiszeniew zobowiązały się mieć codziennie na pogotowiu dwadzieścia pociągów bez przerwania jazdy regularnych pociągów osobowych. Generał Korzyński otrzymał zlecenie, aby czuwał nad regularnem przewożeniem wojsk z dalszych gubernij do południowej Rossyi. Wojska z obwodów odesskiego, charkowskiego i orelskiego mają już w tych dniach stanąć na stopie wojennej. Rezerwistom nie dają już paszportów, przeciwnie nakazano im, aby w miejscu dotychczasowego swego bytu każdej chwili byli przygotowani na rozkaz stawienia się pod broń. Wszyscy pensyonowani oficerowie zostali zawezwani, aby wstąpili do służby czynnej. Większa część tych oficerów chętnie usłucha tego rozkazu. Naczelny burmistrz odesski Nowosielski, zwołał w tych dniach reprezentantów miasta na nadzwyczajne posiedzenie, aby z kasy miejskiej wyznaczyć znaczną sumę na przygotowania wojenne. Miasto Mikołajew przeznaczyło już na ten sam cel milion rubli.

Towarzystwo żeglugi i handlu na Czarnem Morzu poczyniło już wszelkie kroki, aby okręty swe w dwóch tygodniach niedaleko Oczakowa w bezpiecznem ulokować miejscu. — Generał Semeka objeżdża nasz obwód militarny, aby przygotować mobilizacyę tutejszego korpusu. Wszystko jest już tak dalece przygotowanem, że w przeciągu dziesięciu dni odnośne rozkazy mogą być wykonanemi. — Kozacy kubańscy mają przez Odessę udać się do armji południowej. Główna kwatera tej armji aż do rozpoczęcia wojny ma się znajdować w Kiszeniewie. W pysznej nowej dzielnicy tego miasta zamówiono już kwatery dla intendantury, sztabu generalnego, naczelnego dowódcy i dla generalnego lekarza sztabu. Profesor Pirogow ma objąć kierownictwo polnej służby sanitarnej. Wszyscy cywilni lekarze w południowej Rossyi otrzymali zaproszenie, aby wstąpili do armji. Większa część zapowiedziała już swe usługi.

(Bankiet dla Czernajewa.)

W hotelu belgradzkim „pod królem serbskim“ odbył się 11 b. m. wielki bankiet na cześć generała Czernajewa. Obecni byli wszyscy ministrowie serbscy z wyjątkiem ministra wojny, który usprawiedliwił się chorobą Rossyjsko-serbski korpus oficerski pojawił się w komplecie. Minister Ristic wzniósł toast na cześć cesarza rossyjskiego, Czernajew na cześć „króla serbskiego“ a Doktorów na cześć księcia Czarnogórskiego. Ristic tłumaczył następnie w długiej mowie powody, które skłoniły Serbię do wypowiedzenia wojny. „Serbia, rzekł Ristic — chwyciła za broń w interesie gnębionych pobratymców, ażeby wywalczyć dla nich ludzką egzystencyę. Także i Serbia była przez Portę zagrożona, która kraj nasz żelaznym pierścieniem opasała. Walka nie skończyła się wprawdzie zwycięzko, ale Serbia i Czarnogóra, które razem mają zaledwie tyle mieszkańców, ilu żołnierzy Turcya posiada, stawiały opór cztery miesięcy i w skutek tego węzeł istniejący między północnymi i południowymi Słowianami został silniej zawiązany. Szczególnie Rossya zasłużyła sobie od nas na najserdeczniejsze podziękowanie; ona spieszyła nam z pomocą już w pierwszej serbskiej walce o niepodległość z r. 1812, gdyśmy skruszyli kajdany rajasów; jej synowie i teraz przelewali krew swoją na serbskich pobojowiskach. Serbia osiągnęła w wojnie jeszcze jedną korzyść: zjednała sobie nietylko sympatyę wszystkich (?) braci słowiańskich, lecz także sympatye wszystkich po ludzku myślących ludów Europy“ (?).

Dotąd mówił minister Ristic po serbsku. Następnie, zwracając się do Czernajewa, wyraził mu w francuskim języku podziękowanie serbskiego ludu i rządu. Dobrze znanemu w Rossyi zwycięzcy Taszkendu, (!) generałowi Czernajewowi, zawdzięcza Serbia, że pospieszyło jej w pomoc tylu oficerów i ochotników z najznakomitszych rodzin. Czernajew w odpowiedzi na mowę Risticza powiedział, że niepodobna było osiągnąć większych skutków, gdyż Serbia postawiła od początku wojny całą siłę zbrojną na teatrze walki, gdy tymczasem Turcya gromadziła ciągle świeże posiłki z Azyi i Afryki. Serbia nie jest jednakże bynajmniej pokonaną i nigdy nie będzie pokonaną, gdyż duch ożywiający lud serbski na polu walki nie ostygnie, dopóki uwolnienie chrześcijan na Wschodzie nie stanie się faktem dokonanym. Minister oświecenia Wasilewicz gorące wyraził podziękowanie słowiańskim i obcym komitetom za pomoc niesioną Serbii a szczególnie towarzystwu krzyża czerwonego za sanitarną pomoc. Cały bankiet skończył się aż o północy.

(Zbrojenie się Turcyi).

Do *Pol. Cor.* donoszą z Ruszczuku że *wali* Rifaat basza otrzymał rozkaz aby przygotował kwatery dla 20.000 ludzi. 90 batalionów ma przybyć z Anatolii nad Dunaj. Czworobok forteczny: Silistria, Szumla, Ruszczuk, Warna, będzie obsadzony przez 75 000 ludzi. Użyci będą do tego głównie redyfowie pierwszej i drugiej klasy. Podług rozporządzeń nadeszłych z Konstantynopola ma pięć korpusów liczących po 40.000 ludzi tworzyć armię operującą w Bułgaryi. Do armii tej należy wliczyć korpus gwardyi stojącej obecnie w Serbii i dwie azyatyckie dywizye znajdujące się aż do obecnej chwili w Skodrze. Armie stojące w Serbii i Albanii mają być znacznie zredukowane nawet w razie gdyby po upływie zawieszenia broni nie miało przyjść do zawarcia pokoju z Serbią i Czarnogorą. Na serbsko czarnogórskim teatrze wojny ograniczono by się do defenzywy. — Porta przyjmuje do służby wielu angielskich oficerów artyleryi, którym zostanie poruczone kierownictwo bateryi w fortecach naddunajskich. Niektórzy z tych oficerów objęli już ofiarowane im stanowiska. Flotyla dunajowa będzie również znacznie wzmocnioną. W tych dniach przyłączyły się do niej dwa parowce wojenne, nadto oczekują w Ruszczuku dwóch nowych monitorów. Wkrótce przywiozą tu 120.000 karabinów systemu Martini-Henryego. Przybył już agent kierujący odstawą tej broni. Rifaat basza urządza 40 piekarń, które mają dla armii dostarczyć dostateczny zapas pieczywa. Mąkę zakupują umyślnie na to ustanowieni urzędnicy. Zaczynają nadto pracować nad ulepszeniem pociągów transportowych. W tym celu częścią zakupują, częścią też na dłuższy czas najmują bardzo wiele koni, mułów i wołów. Tutaj ustawiają pociąg złożony z 1200 wozów. Dla zaopatrzenia w żywność Widdynia zawarto z niejakim Mustafą Seki, effendim, kontrakt na dostawę wielkiej ilości mąki, ryżu i mięsa baraniego. — *Generalissimus* Abdul Kerim zapowiedział podróż inspekcyjną po wszystkich sandżakach wilajetów naddunajskich. Przedewszystkiem zwiedzi fortece naddunajskie a potem znaczniejsze miejscowości na Bałkanie, aby oznaczyć punkta, które by można na niejakiś czas ufortyfikować. Wprzódy jednakże ma Abdul Kerim zboczyć do Konstantynopola, gdzie się ma odbyć wielka narada ministeryalna. W naradzie tej mają wziąć także udział wszyscy dowódzcy pojedyńczych korpusów. Forteca Widdyń jest przygotowaną na wszelką ewentualność. Nawet o wodę postarano się w razie, gdyby załoga odcięta została od Dunaju. Artylerya forteczna składa się z 60 wielkich dział Krupa i 85 innych armat. Zaopatrzono miasto w wielkie zapasy amunicyi. Załoga forteczna ma wynosić 14.000 ludzi. Mianowany już komendantem Widdynia Sabri basza został przeniesiony jako gubernator militarny do Medyny. Powiadają, że Hafiz basza został mianowany komendantem Widdynia.

KRONIKA

— **Magistrat miasta Lwowa** podaje do powszechnej wiadomości, że budżety funduszu gminy i funduszów pod jej zarządem zostających na 1877 rok zestawione, złożone są stosownie do postanowienia § 8 o ust. 4 statutu dla miasta Lwowa w biurze 1 magistratu na dni czternaście t. j. od 16 do 30 listopada b. r. do przejrzenia.

— **Posiedzenie Rady miejskiej** odbędzie się we czwartek dnia 16 b. m. o godzinie 6 wieczorem. Na porządku dziennym: 1. Prośby pp. Jana Dobrzyńskiego i Józefy Clement o przyzwolenie na przelanie praw dzierżawy folwarku Zamarstynowa. Sprawozd. radny pan dr. Semilski. 2. a) Wynik licytacyi w sprawie zabezpieczenia potrzebnej dla gminy w r. 1877 ilości płyt kamiennych do układania ścieków, tudzież ilości około 1400 metr. bież. kamienia krawędziowego. b) Wnioski w sprawie zabezpieczenia dostawy kamienia Ratyńskiego. Sprawozd. r. p. Gostkowski. 3. Wnioski względem wyjednania zmiany ustawy dotyczącej opłaty gminnej od psów. Spraw. r. p. Dąbrowski. 4. Wniosek o przyjęcie ubikacyi na klasę równorzędną w szkole żeńskiej św. Anny. Spraw. r. p. Stokowski. 5. Rekursa w sprawie budowniczej. Spraw. r. pp. Heppe i dr. Mally. 6. a) Prośby pp. Emilii Szydłowskiej i Piotra Gerhardta o przyzwolenie na wykreślenie praw gminy lwowskiej z ich realności. b) Komitet przedwyborczy uzupełniających wyborów Rady miejskiej o przyzwolenie na wypłatę kosztów drukarskich. Spraw. radny pan dr. Semilski. 7. Wniosek o odpisanie zwrotu portorjów Sprw r. p. dr. Wołek.

— **Przestroga**. Rząd południowo-amerykańskiej rzeczpospolitej Venezueli w ostatnich czasach powierzył agentowi nazwiskiem R. Seijas ściąganie osadników na nieuprawne dotąd obszary ziemi nad rzeką Tui, w Stanie Bolivar, pod Altagracia de Orituro położone. Rzeczony Seijas założył agencye swe w Paryżu, Marsylii i Bordeaux, a w ostatniem mieście zawiązał towarzystwo pod nazwą *La Franco-Vénésuélienne*, które rozporządzając jakoby kapitałem 2 milionów franków zachęca rolników europejskich do przesiedlenia się na pustkowia boliwarskie, zajmujące około 500 hektarów ziemi. Towarzystwo Seijasa przyrzeka wydzielić półtora hektara na własny użytek, zaś półtora do uprawiania przez trzy lata z obowiązkiem odsprzedania tego obszaru po upływie owego czasu Towarzystwu, a nadto wkłada na każdego z wychodźców obowiązek odrabianie corocznie 52 dni Towarzystwu za wynagrodzeniem dziennem 2 i pół franka. Ostatnie to zobowiązanie zwłaszcza jest nader ciężkiem i ma na celu tylko wyzyskiwanie łatwowiernych, ponieważ raz, nie oznaczono z góry, czy owe 52 dni pańszczyzny odrobione być mają częściowo, po kilka dni z przerwami, czy też dzień po dniu w porze, wymagającej pracy około własnego gospodarstwa; a powtóre, wynagrodzenie w kwocie 2 i pół franka dziennie przy panującej w odludnych okolicach Stanu Bolivar drożyźnie jest bardzo niedostatecznem. Zresztą nadmienić należy, że każdy wychodźca zamyka sobie na pewien czas drogę powrotu do Europy, ponieważ rząd Venezueli każdego przybysza z ramienia Towarzystwa Seijasa od razu uważa jako obywatela tamtego kraju i chyba po odszkodowaniu Towarzystwa udzieliłby pozwolenia na powrót. W końcu i o tem wspomnieć należy, że w mowie będące obszary kolonizacyjne nad rzeką Tui według wszelkiego podobieństwa są bardzo niezdrowe, ponieważ uprawiane tam bywa takie *cacao*, które najlepiej się udaje na nizinach moczarowatych, będących zazwyczaj gniazdem zgniłej gorączki. Przytoczone szczegóły powinny wystarczyć do odstraszenia tych, którzyby korzystać chcieli z oferty Towarzystwa *La Franco-Vénézuélienne.*

— **Nowości muzyczne.** Nakładem księgarzy Kratochwilla we Wiedniu i Juliusza Wildta w Krakowie opuściły prasę i są do nabycia we wszystkich księgarniach kompozycye znanego artysty Alojzego Lipińskiego, mianowicie: 1. Mazury. „Wyjątki z pamiętnika narodowego.“ 2. Kadryle *Rendez-vous.* 8. Polonez „Z tysięcy wrażeń jedno“. 5. Mazurka «Filutka». 5. Polka francuska „Pokusa“. 6. Mazury „Dźwięki ojczyste.“ 7. Polka szybka „Niepowstrzymana“. Utwory te odznaczają się świeżością i oryginalną melodyą.

— **Pamiątki historyczne**. W Paryżu według dzienników francuskich, znajduje się obecnie kilka ważnych polskich pamiątek historycznych, przywiezionych tam na sprzedaż, a mianowicie berło Jana III, pierścień Stefana Batorego, pieczęć królewska i kałamarz Michała Korybuta. Sprawozdawca *Gazette de France* wyraża zdanie, że te przedmioty powinny być nabyte dla muzeum Luwru. Wszystkie te przedmioty są z kości słoniowej, rzeźbione bardzo pracowicie i z wielkim artyzmem. Na berle przedstawioną jest w płaskorzeźbie bitwa pod Wiedniem a nadto znajduje się medalion Jana Sobieskiego i medaliony 16 innych królów polskich. Pierścień Stefana Batorego jest stalowy z sygnetem w złoto oprawnym, zawierającym portret króla, rzeźbiony na białym kamieniu; z jednej strony herb królewski, po nad którym unoszą się dwaj aniołowie, z drugiej król siedzący na tronie przyjmuje hołd reprezentantów miasta Pskowa, klęczących przed nim. Pierścień ten ogromny, bardzo ciężki, był widać wewnątrz wyłożony grubym pokładem złota, którego pozostały tylko ślady. Znajduje się on w pudełku z kości słoniowej, okrągłem, zastosowanem do wymiarów pierścienia. Pudełko ozdobione jest portretem rzeźbionym króla i napisem: Steph. D. G. Rex. Polon. M. D.L. Rzeźba na spodzie pudełka przedstawia unią Litwy z Polską Pieczęć królewska także w pudełku okrągłem, ozdobionem rzeźbami, z których górna przedstawia bitwę, dolna królowę polską otoczoną rycerzami. Kałamarz dzieli się na trzy części. Na wierzchniej znajduje zię uzbrojony rycerz ze stali emaliowanej złotem, pod nim dokoła napis: Hichał Korybut Wiśniowiecki. Druga część stanowiąca piaseczniczkę ozdobiona jest rzeźbą, która przedstawia bitwę, trzecia zaś czyli właściwy kałamarz, również rzeźbiona, przedstawia orszak królewski i herb Wiśniowieckich, pod kałamarzem wreszcie znajduje się rzeźba, przedstawiająca składanie hołdu królowi polskiemu przez Moskwę. Jaka szkoda, że takie pamiątki przechodzą jedna po drugiej w obce ręce i rozpraszają się po świecie.

(G) **Zapiski dyecezyalne**. — Dotychczasowy kooperator przy łac. kościele parafialnym obrz. łac. w Janowie (koło Trembowli) ks. Benedykt Banach, przeniesionym został do Rakowca, na koadjutora tamtejszego wiekowego plebana a na miejsce jego przeznaczył konsystorz metropolitalny do Janowa ks. Franciszka Mrozińskiego, pełniącego dotąd obowiązki kooperatorskie w Husiatynie. — W miejsce dotychczasowego kooperatora przy łac. kościele parafialnym w Lipsku, ks. Antoniego Niziołka, którego do Płazowa przeniesiono, przeznaczonym został na kooperatora do Lipskan owo wyświęcony kapłan ks. St. Krauss. — Ks. Ignacy Maciejowski, dr. św. teologii i suplent studyum biblijnego nowego zakonu w instytucie teologicznym w Tarnowie, objął jako prowizoryczny profesor opróżnioną katedrę teologii moralnej w tymże zakładzie. — Ks Anzelm Podbielski, pleban obrz. łac. w Obertynie, umarł d. 29 września b. r. przeżywszy lat 63; administracyę osieroconej przez tę śmierć parafii w Obertynie objął ks. Konstanty Rzeczkowski, zakonnik konwentu OO. Bernardynów w Gwoźdźcu. — Na opróżnione miejsce wikarego w Starym Sączu przybył ks. Władysław Majka, dotychczasowy wikary w Bochni. — Ks. Tadeusz Chwalibóg, dotychczasowy łac. wikary w Rzeżawie, udał się na nową swą stacyę do Slemienia a na jego miejsce do Rzeżawy przeznaczony został nowowyświęcony kapłan, ks. Jan Puchała.— Dnia 26 września umarł w Jodłówce tamtejszy pleban ksiądz Franciszek Nunberg. Administracyę osierociałego probostwa objął ks. Franciszek Sczudło, dotychczasowy wikary w Wojniczu. — Dnia 1 października b. r. umarł w Gaju deficyent ks. Jan Polaczek. – Ks. Antoni Opidowicz, dotychczasowy pleban w Trzebuni, otrzymał dnia 6 z. m. kanoniczną instytucyę na łac. probostwo w Sułkowicach. — Ks. Telega Wincenty, nowowyświęcony kapłan, przeznaczony został na wikaryę przy łac. kościele parafialnym w Dydni.

— **Rodzina Francesconiego**. *Deut. Ztg.* otrzymała z Celowca list następujący

Przypadkowo wyczytałem w jednym z dzienników wiadomość o rodzinie mordercy Francesconiego, która we wszystkich swych szczegółach jest nieprawdziwą. Brat Henryka Francesconiego, Alfred, do marca b. r. mieszkał w Turynie jako reprezentant różnych firm kupieckich. Właśnie w marcu wyszło na jaw, że tenże Alfred F. umknął z Turynu dopuściwszy się różnych oszustw i fałszerstw wekslowych. Według dochodzeń policyi turyńskiej oszust od dawna był w podejrzeniu i zostawał pod nadzorem jej agentów. Pokazało się, że umknął on naprzód do Lugdunu, a z tamtąd do Marsylii, poczem znikł bez śladu. Charakterystycznem jest, że dwaj ci, godni siebie bracia, Henryk i Alfred, mają dwóch innych jeszcze braci, którzy znów pod każdym względem zasługują na szacunek i dotychczas w najbezwstydniejszy sposób wyzyskiwani byli przez tamtych ladaco braciszków. Jeden, Daniel, jest kapitanem w 14 pułku pieszym armii włoskiej, drugi, Guido, kapitanem okrętu kupieckiego w służbie pewnego znacznego domu handlowego w Genui. Obaj od dawna utrapieni byli sprawkami tamtych dwóch braci i niejednokrotnie nawet nałożyć musieli swoim trzosem, ażeby ich wydobyć z różnych kolizyi. Matka Francesconich mieszkała do niedawna w Turynie i często znosić musiała najgorsze brutalstwa ze strony swego syna Alfreda.

— **W lodach cieśniny Behringa** znalazło grób 60 ludzi z osady okrętów floty rybackiej, która wybrała się tam była z New Bedfordu na połów wielorybów, i jak donosiliśmy przed tygodniem, wpadła na krę polarną. Materyalna strata oprócz okrętów, które reprezentowały wartość pół miliona dolarów, wynosi 20.000 centnarów tłuszczu rybiego i odpowiednią ilość kości wielorybiej.

— **Gołębie pocztowe** w Anglii mają być obecnie oddane na usługi tajnej policyi. Każdy urzędnik w okolicach, ubogich w telegrafy, otrzymuje kilka takich gołębi, ażeby je posłać w razie potrzeby z ważnemi wiadomościami do okolicznych stacyj centralnych i zapobiedz ucieczce zbiegłych zbrodniarzy. Mają być umieszczane na latarniach morskich i okrętach, ażeby straże nadbrzeżne uwiadamiać o okrętach będących w niebezpieczeństwie i w ten sposób czółna, mające spieszyć na ratunek, rychlej mieć w pogotowiu. Lekarz na wyspie Wight posyła po wizycie u każdego pacyenta gołębia z receptą do domu, gdzie jego asystent przysposabia i wysyła lekarstwo. Gdy chorych swych dalej objeżdża, po powrocie do domu wie, że wszystkie jego rozporządzenia zostały wykonane.

— **Smutny wypadek** zdarzył się niedawno w okolicy Bozen. Były kapitan strzelców, właściciel dóbr pan Józef Aufschnaiter wracał wózkiem do domu w Gries. W drodze znarowiły się konie, dobył zatem noża, ażeby poprzecinać uprzęże, lecz właśnie wóz się przewrócił i nieszczęśliwy upadając z nożem w ręku na ziemię, wbił sobie ostrze w serce i na miejscu zginął.

— **Ludność wendzka** czyli starosłowiańska w królestwie saskiem zmniejsza się z każdym rokiem. Według zestawionych przez rząd saski wykazów statystycznych od roku 1864 do 1875, a zatem w ciągu dziesięciolecia zmniejszyła się liczba żyjących w Saksonii Wendów z 53.760 na 50.377. W roku 1849 na tysiąc mieszkańców królestwa Saskiego przypadało Wendów dwadzieścia sześć, odecnie zaś tylko 18.

— **Dobry interes.** Donosiliśmy onegdaj, że bandyci w okolicy Palermo porwali z gościńca bankierów palermitańskich, Anglików braci Rose, i zawlekli ich do swych jaskiń w górach, gdzie ich trzymać mieli aż do złożenia znacznego okupu. Najnowsze dzienniki palermitańskie donoszą, że rozbójnicy zatrzymali jednego tylko z braci Rose, drugiemu pozwolili odejść, lecz ten dobrowolnie towarzyszył im znaczny kawał drogi namawiając ich do wypuszczenia brańca. Ofiarowywał im sumę 50.000 lirów, lecz herszt opryszków ani słyszeć nie chciał o tak małym okupie i stanowczo żądał 400 000 lirów, tłumacząc się, że w tak ciężkich czasach i nadto w porze zimowej nie może tak łatwo wypuścić z ręki dobrego interesu.

— **Okropnej zbrodni** widownią była ostatniej niedzieli miejscowość Nagy Oroszi na Węgrzech. Poczmistrz miejscowy utrzymywał stosunek miłosny ze swoją szwagrową. Mąż tejże w przystępie szału zazdrości zamordował w okrutny sposób żonę, następnie podpalił budynek pocztowy, a w końcu się obwiesił.

— **O strasznej burzy** na oceanie Indyjskim i Indyach Wschodnich doszły za pośrednictwem londyńskiego biura Reutera z Kalkuty następujące dalsze szczegóły: W okręgu Backergunge burza obróciła w gruzy tysiące domów krajowców, a miasto Dowlut Chan zostało zalane i trąbą powietrzną formalnie zmiecione z powierzchni ziemi. Około 5000 osób utraciło życie w tej katastrofie, a rząd musiał się zająć zaopatrzeniem pozbawionych zupełnie mienia mieszkańców.

— **Meteor** W Warszawie dnia 10 bm o godzinie 4 minut 45 rano widziano świetny meteor, który toczył się w kierunku z północy na południe, poczem z lekkim szmerem rozprysł się na tysiące błyskliwych gwiazdek, które wkrótce zgasły. Przez chwilę od światła meteoru jasno było jak w dzień, a długo jeszcze po zgaśnieniu jego świetlana smuga odznaczała drogę przebiegu.

Korespondencya Redakcyi.

M. Z nad Seretu. — Żałujemy, że list tak wytrawnie napisany nie może być umieszczony, z powodu że temat nadto spóźniony. — **P. w Krogulcu.** — Wiadomość dla tego pierwszym razem nie została umieszczoną, że była bezimienną.

KRONIKA PROWINCYONALNA

⁂ **Mielec.** (Podpalenie) W Sadkowej górze spłonęła dnia 17 zeszłego miesiąca dworska karczma wraz z stodołą i stajnią. Podejrzany o podpalenie izraelita został aresztowany.

⁂ **Myślenice.** (Podpalenie) W Rudniku pożar zniszczył zagrodę włościańską. Ogień był podłożony.

⁂ **Sanok.** (Nieostrożność) przy ścinaniu drzew w lesie wybiera między wieśniakami ciągle ofiary. W Posadzie jaśliskiej konar podcięty ułamał się nagle i ugodził tak silnie w głowę tamtejszego włościanina Kaspra Niemczyka, że padł trupem na ziemię.

⁂ **Turka.** (Kopanie gliny) bez zachowania ostrożności stało się znowu przyczyną śmierci dwóch kobiet, które w Ilniku 28 paźdz. ziemia urwawszy się nagle żywcem pogrzebała.

⁂ **Złoczów.** (Pożary) W Pomorzanach zgorzała w nocy na 2 b. m. karczma izraelity Weintrauba, podpalona przez innego izraelitę. — W Żulińcach spłonęła 30 z. m. plebania i dwa budynki mieszkalne. Powodem pożaru była znowu nieostrożność przy suszeniu konopi.

OSTATNIA POCZTA

W skutek najwyższego zarządzenia noszoną będzie żałoba dworska po Jej król. Wysokości Ks. Maryi Wiktoryi d'Aosta, począwszy od d. 14 do 23 b. m.

Najj. Pan uwolnił tajnego radcę hr. Antoniego Goëss, na własną jego prośbę, od piastowania godności marszałka krajowego w Karyntyi.

Radca dworu przy najwyższym trybunale sprawiedliwości, Henryk Lampel, otrzymał z powodu przeniesienia go na własną jego prośbę w stan stałego spoczynku, krzyż kawalerski orderu Leopolda.

Najd. Arcyks. Albrecht przybył d. 10 b. m. z Arco do Wiednia.

W rozprawie nad wnioskiem dep. Göllericha co do reformy administracyi politycznej, która to rozprawa toczyć się będzie w dalszym ciągu na posiedzeniu Izby deputowanynh w d. 17 b. m. zapisali się do głosu przeciw wnioskowi pp. dr. Dunajewski, Smarzewski, Krzeczunowicz i dr. Weigl, za wnioskiem zaś, pp. dr. Russ i dr. Wittmann.

Na posiedzeniu Izby deputowanych w d. 14 b. m. przedłożył rząd projekt ustawy o poborze kontyngensu rekruta na r. 1877. Herbst oznajmia, iż sprawozdanie komisyi obradującej nad ustawą karną będzie przedłożonem Izbie jeszcze w ciągu tej sesyi. Izba odrzuca 108 głosami przeciw 73 wniosek Zallingera, aby nad odpowiedzią prezesa w sprawie okólnika do namiestników przystąpić do rozpraw. W rozprawach nad reformą administracyi politycznej przemawiali Kronawetter przeciw, Wittmann za, Hohenwart przeciw. Posiedzenie zostało zamknięte z powodu zasłabnięcia Hohenwarta. Herbst oświadczył w Izbie, iż komisya dla spraw karnych nie może obradować nad wnioskami o pijaństwie i lichwie dla braku czasu. Dunajewski wnosi wybór osobnej komisyi z 9 członków, w której zasiadałoby kilku deputowanych z Galicyi. Wniosek ten został przyjęty. Następne posiedzenie w piątek d. 17 b. m. Mowa Hohenwarta sprawiła dobre wrażenie. Krytykuje on wniosek komisyi, który zmierza do ograniczenia samorządu gminnego, a zamiast reformy władz administracyjnych, zaleca mowca zespolenie wydziału krajowego z namiestnictwem, któreby sejmowi odpowiedzialnem było za wykonanie ustaw krajowych.

Klub stronnictwa liberalnego w Budapeszcie przyjął ustawę przeciw lichwie z tą zmianą, że *maximum* odsetków, które może być intabulowanem, może wynosić tylko 8, a nie 10 od sta. Klub ten przyjął także wniosek komisyi prawniczej co do postępowania przeciw deputowanym, którzy nie wykonują mandatu.

Po okólniku księcia Gorczakowa zapowiadającym mobilizacyę jednej części armii następują szybko dalsze kroki nacechowane dążnością wojenną. *Inwalid russki* ogłasza już ukaz cesarski zarządzający utworzenie sześciu korpusów armii. Korpusy te składać się będą z dywizyi stojących w okręgach Odessy, Charkowa i Kijowa. Armia południowa składać się ma z czterech korpusów a jej naczelnym wodzem będzie brat cesarza Aleksandra Wielki książę Mikołaj.

Mowa cesarza Aleksandra wypowiedziana w Moskwie znaleźć miała według telegramu petersburskiego żywy odgłos w całej Rossyi. Wszystkie stany i korporacye oświadczają jednomyślnie zupełną gotowość do niesienia największych ofiar dla ochrony honoru i interesów Rossyi. Dziś cesarz Aleksander odbyć ma w Carskiem siole wielki przegląd wojsk.

O konferencyi dyplomatycznej w Stambule niema wiadomości pewnych. Porta postanowiła nie dawać stanowczego oświadczenia, dopóki nie będą jej dokładnie wiadome punkta stanowiące przedmiot obrad. Jeżeli to ma być powód do przewlekania sprawy, to w takim razie zasługuje na uwagę głos *Timesa*. Dziennik ten uważa za rzecz możliwą, że zwłoka ze strony tureckiej mogłaby skłonić lorda Derby do polecenia ambasadorowi angielskiemu, ażeby opuścił Stambuł. Zapewne na ten wypadek proponuje *Times* okupacyę Bośnii i Hercegowiny przez wojska francuskie. Brukselski *Nord* dowiaduje się z zadowoleniem, że angielski projekt konferencyi zastrzega Turcyi tylko całość ale nie niepodległość. Z tego czerpie *Nord* otuchę, że Anglia nie będzie się opierała nieodzownym rękojmiom. Rząd włoski weźmie udział w konferencyi przez swego posła stambulskiego.

Oznaczenie linii demarkacyjnej wlecze się tak powoli, jak gdyby na tem miał upłynąć cały czas zawieszenia broni. Komisya demarkacyjna ma dopiero jutro rozpocząć swoje czynności. Niektórzy naczelnicy powstańców a mianowicie Mussicz nie uznaje nawet rozejmu. Zamierza on nawet wywołać teraz powstanie między Stolaczem a Mostarem. Także i Serbii pomnaża ze swej strony trudności w oznaczeniu linii demarkacyjnej. Rząd belgradzki wmawia w świat, że Serbowie nigdy całkiem nie opuścili Deligradu i że pod Kruszewaczem nie było bitwy. Tylko pod Gaglowa zaszło starcie, ale tam Turcy mieli ponieść klęskę. Ztąd wynika oczywiście, że Serbia wyłącza Kruszewacz i Deligrad z obszaru zajmowanego przez Turków.

Politische Correspondenz otrzymała z Berlina d. 12 b. m. następującą korespondencyę: Mowa, którą cesarz Aleksander wygłosił w Moskwie wobec zgromadzonych stanów, znaną jest wprawdzie dotychczas tylko w głównych zarysach, podanych przez kilka dzienników, ale mimo to można już z samej treści nabrać dostatecznego przekonania, że cesarz przedstawił sytuacyę jako bardzo groźną. W mowie cesarza Aleksandra uderza przedewszystkiem kontrast do słów wypowiedzianych w tej samej sprawie przez lorda Beaconsfielda. Obie mowy mają tylko podobne zakończenia, albowiem tak cesarz Aleksander, jako też lord Beaconsfield zapowiada wojnę na wypadek rozbicia się rokowań dyplomatycznych. Na każdy wypadek jest sytuacya bardzo groźną. W Berlinie oswajają się z każdym dniem z myślą, że wojna między Rossyą a Turcyą jest nieuniknioną, mimo to panuje w sferach decydujących przekonanie, że nawet na wypadek wojny między temi dwoma mocarstwami nie przyjdzie do wojny europejskiej.

Z Stambułu otrzymała *Politische Correspondenz* dnia 7 b. m. następujące wiadomości: Turcy zgodzili się już wprawdzie na odbycie konferencyi w Konstantynopolu, ale jak dawniej tak też i teraz mają oni stanowczy zamiar odrzucić wszelkie propozycye co do udzielenia autonomii zrewoltowanym prowincyom. Nie tają się oni z tym zamiarem a półurzędowe dzienniki tureckie wypowiadają to całkiem jawno. Ta ostatnia okoliczność wyjaśnia nam dostatecznie dla czego Turcy zbroją się z takim pośpiechem. Rząd turecki wydał nakaz do wszystkich swych prowincyj, ażeby przyspieszono wymarsz zwołanych rezerwistów. Wojska rozlokowane w wilajetach: Bagdad, Diarbekir, Trapezunt, Siwas i Costambul, otrzymały nakaz udania się do Erzerum. Siły wojskowe, zgromadzone na tym punkcie, wynosić będą 120.000 ludzi. Drugi obóz będzie utworzony w Szumli. Pewna część armii stojącej pod Niżem odejdzie także do Szumli, równie jak armia Derwisza baszy, licząca 15 000 ludzi, a operująca dotychczas przeciw Czarnogórze. Trzy wielkie okręty transportowe odeszły do Antiwari, ażeby powyżej wymienione siły zbrojne przewieźć do Warny.

Artykuł w *Morning Post*, jak się zdaje, napisany podług informacyi, zwraca uwagę na mające nastąpić mobilizowanie armii rosyjskiej i nadmienia, że w Anglii nikt nie został zaskoczony tą wiadomością. Anglia zapatrywała się na propozycyę rossyjską obsadzenia Bułgaryi, jedynie jako na pozór tłumaczący ze strony rossyjskiej dążenie do rozszerzenia posiadłości. Traktat paryski daje Anglii prawo oparcia się wszelkiej inwazyi. Wszelako pojednawcze traktowanie kwestyi spornej nie jest bynajmniej wykluczone, jeżeli wszyscy uczestnicy traktatu dążyć będą do pokojowego rozwiązania. Inaczej niżeli *Morning Post*, bierze *Times* pod rozwagę możność bezowocnego upływu zawieszenia broni i oświadcza, że jeżeliby Rossya zamiast Serbii wojnę prowadziła dalej z Turcyą, opinia publiczna Anglii znalazłaby tak dobrze nieusprawiedliwionym opór zbrojny, jak go nie mogłaby usprawiedliwić przeciw Serbii.

Ajencya korespondencyjna Stefaniego na podstawie autentycznej nazywa zmyśloną wiadomość podaną przez *Kölnische Zeitung* o krokach, zarządzonych pod względem wyboru Papieża jeszcze za życia Piusa IX. Sprawozdanie takie nie istnieje. *Kölnische Zeitung* donosiła, jakoby ministrowie Depretis, Mancini, Nicotera i Mezzacappo wręczyli królowi memoryał, proponując następujące kroki na wypadek śmierci papieża: Watykan ma być natychmiast obsadzony wojskiem. Prefekt rzymski przedsięweźmie zaraz oględziny pośmiertne. W razie oporu lekarz i prefekt wtargną przemocą do Watykanu; prefekt weźmie natychmiast w posiadanie „pierścień rybacki.“ Komnaty papieskie zostaną opieczętowane i t. p.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 15 listop. (*Tel. pryw.*) Pogrzeb śp. Maurycego Manna odbył się przy bardzo licznym udziale ludności krakowskiej. Wiele znakomitości naukowych, posłów i obywateli uczestniczyło w żałobnym orszaku, któremu przewodziło bardzo liczne grono duchowieństwa. W kościele obitym czarnym kirem przemówił ksiądz Zygmunt Golian, na cmentarzu hr. Stanisław Tarnowski.

Wiedeń, 15 listop. (*Tel. pryw.* Hr. Andrassy przyjął propozycye angielskie w kwestyi konferencyi. Nota oświadczająca przychylanie się Austryi, została dziś wysłaną.

Konferencya zbierze się dnia 25 listopada. Mimo doprowadzenia do skutku konferencyi opinia ciągle zaniepokojona, a dzienniki tutejsze z każdym dniem okazują mniej wiary w utrzymanie pokoju. *Tagblatt* oblicza siłę rossyjskiej armii tylko na 480.000 i twierdzi, że Turcya na wypadek wojny uprzedzi Rossyę i forsować będzie linię Dunaju. *Fremdenblatt* wypowiada zdanie, że Austrya nie ma żadnego powodu do zarządzania nadzwyczajnych środków wojskowych.

Petersburg, 15 listop. Dzisiejszy *Goniec urzędowy* ogłasza zakaz wywozu koni na zachód i południe.

Zara, 15 listop. Naczelny wódz bośniackich powstańców, Despotowicz, zaprzestał kroków wojennych, gdy mu Serbia zanotyfikowała zawarcie rozejmu. — Komisarze demarkacyjni zgromadzą się w Mostarze, aby na zasadzie: *uti possidetis* także w Bośnii oznaczyć linię neutralną.

Konstantynopol, 15 listop. Zapewniają, że wszystkie mocarstwa zgodziły się na konferencyę, której prace rozpoczną się z końcem miesiąca. Turcya robiła pewne zarzuty, ale zdaje się być pewną rzeczą, że folgując usilnym naleganiom angielskiego posła, przystąpi także do konferencyi.

Londyn, 15 listop. *Standard* donosi z zastrzeżeniem, że dziś przejeżdża przez Douvres kuryer rossyjski z depeszami cesarza Aleksandra do królowej Wiktoryi.

Odpowiedz. redaktor **Władysław Łoziński.**

Przyjechali do Lwowa.

dnia 15 listopada 1876

Hotel Zorża.

Pp. Ks. S. Lubomirski z Równa. — S. hr. Walewski z Rossyi. — Dr. D. Temple ze Stryja.

Hotel Angielski.

Pp. M. Borowski z Podhajec. — J. Płocki z Horodkowa. — B. Rozwadowski z Tuchowa. — W. Soroczyński z Choronowa.

Hotel Europejski.

Pp. J. hr. Mołodecki z Manasterzysk. — J. Hulaniecki z Krakowa. — A. Makowski z Rossyi.— B. Wołoski z Wiednia. — K. Wszelaczyński z Kopeczyniec. — K. Gröber z Krakowa.

Hotel Krakowski.

Pp. A. Aulich z Łącka. — J. Młocki z Warszawy. — A. Soroczyński z Choronowa.

Odjechali ze Lwowa.

dnia 15 listopada 1876.

Pp. Dr. E. Markiewicz do Czerniowiec. — S. Niemierzycki do Krakowa. — W. Osmólski do Krakowa. — K. Szeliski do Chodaczkowa. — O. Trypolski do Brodów. — A. Udrycki do Wiednia. — K. Witte do Krakowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne

z dnia 15 listopada 1876, godz. 7 rano.

Barometr 735·53mm. Psychrometr suchy — 1·4°C Psychrometr wilgotny — 1·7°C. Prężność pary 3 9mm Wilgoć 94%. Zachmurzenie 10. Wiatr S·1 Ozon 7. Opad w mm. z ostatnich 24 godzin. —

Temperatura powietrza — 1·1°Rm.

Barometr opada.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Z Krakowa: o godzinie 5 minut 30 rano (pociąg pospieszny); o godzinie 9 m. 25 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 10 min. 35 przed południem (pociąg mięszany).

Z Czerniowiec: o godzinie 9 minut 55 wieczór (pociąg pospieszny), o godzinie 3 min. 40 rano (pociąg mięszany); o godzinie 2 minut 50 popołudniu (pociąg mięszany).

Z Stanisławowa: (na Stryj): o godzinie 7 min. 58 wieczór (pociąg nr. 2); o godz. 8 min. 52 (pociąg nr. 4);

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu): o godz. 2 min. 54 rano (pociąg osobowy); o godzinie 3 min. 8 popołudniu (pociąg mięszany).

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny): o godz. 10 m. 33 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 25 rano (pociąg osobowy); o godz. 3 min. 43 po południu (pociąg mięszany).

Odchodzą ze Lwowa.

Do Krakowa: o godzinie 11 min. 3 przed północą (pociąg pospieszny); o godzinie 4 min. 40 rano (pociąg osobowy); o godzinie 4 minut 45 po południu (pociąg mięszany).

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 25 rano (pociąg pospieszny); o godzinie 11 min. 25 wieczór (pociąg mięszany); o godz. 12 min. 30 z południa (pociąg mięszany).

Do Stanisławowa: (na Stryj): o godz. 6 min. 5 rano (pociąg Nr. 1); o godzinie 5 min 10 wieczór (pociąg Nr. 3).

Do Podwołoczysk: (z Podzamcza): o godz. 11 min. 4 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 12 min. 11 w południe (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z głównego dworca): o godzinie 6 min. — rano. (pociąg pospieszny); o godz. 10 min. 27 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 min. 45 w południe (pociąg mięszany).

Pory niniejszego rozkładu jazdy odnoszą się do południka peszteńsk., godz. 12 w Peszcie odpowiada godz. 12 m. 20 we Lwowie.

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysł.

Lwów, dnia 14 listopada 1876.

	płacą		żądają	
	walutą austr.			
	złr.	ct.	złr.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m.k.	204	—	206	50
Kol. lwow.-czer.-jas. „ 200 „	115	—	117	50
Banku hip. galic. 200 zł. w. a.	—	—	216	—
Banku kredyt. gal. „ 200 „ „	209	—	211	—
2. Listy zast. za 100 zł.				
Tow. kredyt. galic. 5% w. a.	83	30	84	60
„ „ „ 4% „	76	70	77	70
„ „ „ 5% okresow.	83	60	84	60
Banku hip. galic. 6% w. a.	87	40	88	30
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6% w.a.	93	—	94	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakł. dla Gal. i Bukow. 6% los. w 15 lat.	90	—	91	20
Tow. kr. m. 6% w. a. w 15 lat	—	—	—	—
„ „ „ w 30 „	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5% m. k.	84	30	85	20
Pożyczki kraj. z r. 1873 po 6% w.a.	90	—	92	—
[illegible] Miasta Krakowa	14	—	15	50
„ „ Stanisławowa	18	25	19	75
6. Monety.				
Dukat Holenderski	5	80	5	91
Dukat Cesarski	5	85	5	96
Napoleond'or	9	94	10	06
Pół imperyał	10	05	10	25
Rubel rosyjski srebrny	1	65	1	75
„ „ papierowy	1	57	1	59
100 Marek niemieckich	61	—	62	—
Srebro	107	50	109	50
Kupony w srebrze	106	50	108	50

bez kupona / bez kupona bieżącego

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 10 listopada 1876.

	płacą.	żądaj.
1. Dług Państwa.		
Jednolity dług Państwa w banknot.	62.50	62.70
„ „ „ w srebrze	62.50	62.70
Losy z roku 1839 całe	25[illegible].—	256.—
„ „ 1839 piąta część 4%	251.—	256.—
„ „ 1854 po 250 złr.	10[illegible].—	105.50
„ „ 1860 po 500 złr. 5%	11[illegible].—	111.50
„ „ 1860 po 100 złr. 5%	116 50	117.—
„ „ 1864 (z premią) po 100 zł.	13[illegible] 50	132.—
Renty Commo po 42 lir. aus.	2[illegible].50	28.—
2. Obligacye indemn. 5% za 100 zł.		
Czech	10[illegible].—	—.—
Bukowiny	8[illegible].—	84.—
Galicyi	8[illegible].—	86.—
Niższej Austryi	10[illegible].25	101.75
Siedmiogrodu	74.75	75.25
Węgier	75.50	76.—
3. Akcye.		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł. 120.	76 25	76.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	146.40	146.60
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	670 —	680.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	— —	—.—
Gal. banku handl. i prz. a 200 zł. wpł. 40%	— —	—.—
Gal. zakł. kredyt. ziemski a 200 zł.	— —	—.—
Banku narodowego à 600 złr.	831 —	832.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w sreb.	— —	—.—
Austr. tow. żeglugi par. po 500 zł. m. k.	350 —	352.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	142 —	143.—
Kol. Preszów-Tarn. (w. c.) à 200 zł. w sr.	— —	—.—
Półn. kolei po 1000 zł.	1750.—	1755.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	208.50	209.—
Lwow.czern. kolei po 200 zł. w. a. w sr.	116 75	117.25
Tow. kol. żel. państ. po 200 zł. m. k.	258.—	258.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	79.50	79.75
L. Kol. węg. gal. a 200 zł. w sr.	84.—	85.—
4. Listy zast. losowane		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny, w 15 l., 6%	90.—	91.—
Powsz. austr. zakł. kred. ziem. 5% w sr.	106.—	106.50
Gal. zakł. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6%	90.—	92.—
„ „ „ „ „ „ w 20 „ 7%	90.—	92.—
„ „ „ „ „ „ w 36 „ 5½	87.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	—.—	—.—
„ „ „ po 5%	85.—	85.50
Gal. banku hipot. po 6%	87.50	88.—
Gal. zakł. kred. włośc. po 6%	93.25	93.60
Tow. kred. miejs. lw. w 15 l. wyl. po 6%	70.—	—.—
„ „ „ „ 30 „ 6%	—.—	—.—
Banku narod. po 5%	—.—	—.—
Węg. tow. ziem. po 5½%	85.50	85·75
„ „ „ po 5%	95.50	97.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5% w. a.	64.75	65.25
Kol. naddniestr. a 300 zł. 5% w. a.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz) a 300 zł. 5% w srebr.	—.—	—.—
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	98.50	99.—
„ „ „ 100 zł. w. a.	95.—	—.—
Kol. gal. Kar. Ludw. po 300 zł. 5%	97.25	97.75
„ „ „ „ II. emisyi	95.—	95.50
„ „ „ „ III. „	93.—	94.—
Kol. lwow.-czer. jas. III. emis. a 300 zł. 5% w srebrze	77·—	77.50
Węg. gal. kol. à 200 zł. 5% w srebrze	—.—	—.—
6. Losy.		
Inst. kred. dla hand i prz. po 100 zł. w.a.	159.75	160.25
Clarego po 40 zł. m. k.	29.25	29.75
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	92 50	93.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	17.75	18.25
Losy miasta Krakowa	14.—	14.50
Pożyczka miasta Budy po 40 w. a.	29.—	29.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	28.50	29.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	13.50	14.—
Salma po 40 zł. m. k.	39.75	40 25
St. Genois po 40 zł. m. k.	33.50	—.—
Poż. miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	18.75	19.25
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	118.—	119.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	58.—	59.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.75	23.25
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	27.—	27.25
Weksle (na 3 miesięcy.)		
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	5990	60.—
Berlin za 100 mark w. n. p.	60.—	60.10
Frankfurt 100 mark p.	60.—	60.10
Hamburg za 100 w. p. n.	60.—	60.10
Londyn za 10 ft. szt.	123.40	123 75
Paryż za 100 fr.	48 90	49 —
Kurs złota.		
Dukat ces. men.	5.90.—	5.91.—
„ peł. wagi	5.92.—	5 93.—
Korona	—.—	—.—
20-frankówka	9.86.—	9.87.—
Rossyjski imperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	107.10	107 25

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

14 listopada 1876.

	złr.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	61	45
„ „ „ w srebrze	66	75
Losy pożyczki z roku 1860	109	25
Akcye banku wiedeńskiego	832	—
„ „ kredytowego bez kupona	141	40
Londyn 10 fnt. szterlingów	124	80
Srebro	109	15
Napoleond'or	10	01
Dukat cesarski men.	6	01
100 Marek	61	45

DZIENNIK URZĘDOWY.

(5336 1—3) **Edykt.**

L. 44243. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż w skutek podania Herscha Steinhofa z dnia 22 lipca 1876 r. l. 39644 o zaintabulowanie kontraktu dzierżawy w stanie biernym prawa 30letniej dzierżawy 35 morgów gruntu według Dom. 455, pag. 386, n. 52 i 61 on. w stanie biernym na rzecz Matyldy Ortyńskiej, na połowie dóbr Mogilno intabulowanych, dla z miejsca pobytu niewiadomej Matyldy Ortyńskiej, kurator adwokat Dr. Jekeles z substytucyą adwokata Dra Szwedzickiego ustanowiony został, — wzywając Matyldę Ortyńską, by ustanowionemu zastępcy stosowną informacyę udzieliła lub innego zastępcę sobie obrała i sąd tutejszy o tem uwiadomiła.

Z c. k. sądu krajowego

Lwów dnia 19 sierpnia 1876.

(5387 1—3) **Edykt.**

L. 16691. C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu oznajmia niniejszem, że równocześnie konkurs do całego, gdziekolwiek znajdującego się ruchomego, jako też do nieruchomego, w krajach, gdzie postępowanie konkursowe z 25 grudnia 1868 r. l. 1. z roku 1869 Zb. u. p. jest obowiązującem, położonego majątku Rubina Golda zaprotokołowanego kupca z Tarnopola otworzony został.

Do przeprowadzenia tego konkursu ustanowiono komisarzem konkursowym c. k. radcę sądu krajowego Strumieńskiego a tymczasowym zawiadowcą masy konkursowej dyrygenta tutejszej filii banku hipotecznego p. Izydora Rosin.

Wszyscy, którzy do tej masy rozbiorowej jak konkursowi wierzyciele z swemi żądaniami wystąpić zamierzają, mają swoje wierzytelności, gdyby nawet o takowe spór był w toku, w przeciągu 60 dni od dnia ogłoszenia tego edyktu począwszy, w tutejszym c. k. sądzie obwodowym za pośrednictwem c. k. komisarza konkursowego p. c. k. radcy Strumieńskiego, wedle przepisów postępowania konkursowego celem zapobieżenia zagrożonym tamże następstwom zgłosić, a na terminie, który się na dzień 19 stycznia 1877 r. na godz. 10 przed południem wyznacza, przed c. k. komisarzem konkursowym płynność i podstawę umieszczenia tych wierzytelności wykazać.

Zgłoszonym wierzycielom, stawającym na ogólnym terminie, przysłuża prawo wybrać w miejsce tymczasowego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i członków wydziału wierzycieli tymczasowo urzędujących, inne osoby swego zaufania.

Tymczasowo wyznacza się termin do zatwierdzenia zamianowanego przez sąd zawiadowcy masy, lub ustanowienia innego zawiadowcy i tegoż zastępcy jako też do wyboru tymczasowego wydziału wierzycieli, dzień 22go listopada 1876 r. na godzinę 10 przed południem na którym to terminie wierzyciele jawić się i dla wykazania swych pretensyi potrzebne dowody przedłożyć mają.

Nareszcie wzywa się wierzycieli nie mieszkających w okręgu c. k. Sądu powiatowego w Tarnopolu by wedle §. 111 u. k. pełnomocnika mieszkającego w Tarnopolu celem doręczenia mu dalszych uchwał w tej sprawie oznajmili, inaczej im bowiem na wniosek k. c. komisarza konkursowego na ich koszt i niebezpieczeństwo kurator z urzędu ustanowionym będzie.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego, będą w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej do wiadomości podawane.

Tarnopol, dnia 9 listopada 1876.

(5404) **Ogłoszenie.**

L. 96. C. k. komisya hipoteczna zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi hipotecznej dla gminy katastralnej Połomeja dnia 18 listopada 1876, a dla gminy katastralnej Jaworze dolne dn. 21 listopada 1876 rozpoczyna.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Pilzno dnia 10 listopada 1876.

(5405) **Ogłoszenie.**

L. 10861. C. k. sąd powiatowy w Stryju podaje się do publicznej wiadomości, że dochodzenia miejscowe celem założenia ksiąg gruntowych w Machlincu na dniu 27 listopada 1876 rozpoczęte zostaną, w którymto dniu wszyscy, którzyby interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania mieli, zgłosić się i wszystko cokolwiek do wyjaśnienia lub ochrony praw swoich za stosowne uznają, przytoczyć mogą.

Stryj dnia 4 listopada 1876.

(5393 1—3) **Edykt.**

L. 11712. C. k. sąd obwodowy w Samborze rozpisuje na rzecz Jakóba Sternheima, celem zaspokojenia sumy 193 złr. w. a. publiczną przymusową sprzedaż realności pod l. k. 2/7 w Samborze (na Powodowej) położonej, masy leżącej Jędrzeja Palucha i Barbary Paluch własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej.

Sprzedaż rzeczona odbędzie się w trzech terminach mianowicie dnia 14 grudnia 1876, 11 stycznia i dnia 15 lutego 1877 r., każdego razu o godzinie 10 rano, pod tym warunkiem, że ta realność przy pierwszych dwoch terminach tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim terminie i niżej takowej za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną będzie.

Cena wywołania wynosi 227 złr. w. a. Wadyum 22 złr. 70 ct. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Sambor dnia 26 września 1876.

(5408 1—3) **Edykt.**

L. 59186. C. k. sąd krajowy wiadomo czyni, że celem przedsięwzięcia dozwolonej uchwałą c. k. sądu powiatowego miejs. del. S. I. we Lwowie z 20 października 1876 l. 35424 egzekucyjnej sprzedaży połowy realności l. 468¼ we Lwowie położonej dłużników Kaspra i Anastazyi Lachowieckich własnej na rzecz Towarzystwa zaliczkowego z prawem hipot. dla sumy 130 złr. obciążonej i detaksowanej ku zaspokojeniu wywalczonej sumy 130 złr. z odsetkami po 15% od 2 sierpnia 1873 bieżącemi i kosztami egzekucyjnemi w kwocie 12 złr., 7 złr. 37 ct, 7 złr. 28 ct, 4 złr. 64 ct., 6 złr. 52 ct, 5 złr. 36 ct. i 29 złr. 82 ct. a. w. wyznacza się termin na dzień 14 grudnia 1876 i 17 stycznia 1877 r., każdą razą o godz. 10 przed połud., na których rzeczona realność w sądzie tutejszym wyżej lub przynajmniej za cenę wywołania pod następującemi warunkami sprzedaną zostanie:

1. Cenę wywołania stanowi szacunkowa wartość t. j. kwota 1757 złr. 83 ct. wal. austr.
2. Poniżej tej wartości realność ta na terminach powyższych nie będzie sprzedaną.
3. Wadyum wynosi 175 złr. 78 ct. a. w.
4. Względem ciężących na tej realności długów, podatków i innych danin, odsyła się chęć kupna mających do tusądowej tabuli miejskiej i do c. k. urzędu podatkowego.
5. Warunki licytacyjne wolno w registraturze tusądowej przeglądnąć i o tem uwiadamia się wierzycieli, którzyby po dniu 19 września 1876 r. prawo hipoteki na realności powyższej uzyskali, lub którymby uchwały niniejsza lub przyszła wcale nie albo wcześnie przed terminem doręczone być nie mogły na ręce kuratora w osobie adw. dra Goreckiego z substytucyą adw. dra Raresa ustanowionego.

Lwów dnia 4 listopada 1876.

(5402 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 2330. C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach ogłasza że w sprawie Mojżesza Knebel przeciw Stefanowi Drewak, o zapłacenie 14 złr. z przynależytościami odbędzie się przymusowa sprzedaż gospodarstwa włościańskiego pod nr. k. 29 w Hermanowicach położonego, ciała tabularnego nie mającego w trzech terminach, 22 listopada, 20 grudnia 1876 r., i 24 stycznia 1877 r., o godzinie 10 zrana.

Cena wywołania będzie 400 złr.

Zakład wynosi 40 złr.

Bliższe warunki licytacyi, protokół zastawniczego opisania i oszacowania można przeglądnąć w sądzie.

Niżankowice 2 września 1876.

(5401) **Ogłoszenie.**

L. 4904. C. k. sąd powiatowy w Kulikowie, podaje do powszechnej wiadomości, że dochodzenia miejscowe w sprawie założenia ksiąg gruntowych w gminie katastralnej Doroszowie wielkim, rozpocznie na dniu 22 listopada 1876 r.

Każdy kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć co do wyjaśnienia lub ochrony swych praw uzna za stosowne.

Kulików 7 listopada 1876.

(5388 1—3) **Edykt.**

L. 2099. C. k. sąd powiatowy w Kalwaryi niniejszem zawiadamia Maryannę Moslerową, że przeciw niej Aron i Mache Małżonkowie Ferberowie z Kalwaryi wnieśli pod dniem 14 lipca 1874 r., L. 2516 skargę o uznanie praw własności powodów, co do realności pod Nr. 85 str. 8 now. w Kalwaryi — w skutek której termin do rozprawy ustnej na dzień 11 grudnia 1876 r.. o godzinie 9 zrana wyznaczonym został.

Ponieważ pozwana Maryanna Moslerowa z życia i miejsca pobytu nie jest znaną, przeto c. k. sąd powiatowy w celu zastępowania pozwanej — dla tejże p. Antoniego Kossowskiego, burmistrza miasta Kalwaryi ustanowił — z który spór wytoczony, przeprowadzonym będzie.

Wzywa się zatem niniejszym edyktem, pozwaną, ażeby na wyżej oznaczony termin, albo sama stanęła, — lub potrzebne dokumenta, ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła, lub też innego obrońcę sobie wybrała i o tem c. k. sądowi doniosła; w ogóle zaś, ażeby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyła, w razie bowiem przeciwnym, skutki z zaniedbania wynikłe, sama sobie przypisać by musiała.

C. k. sąd powiatowy.

Kalwarya dnia 24 września 1876.

(5335 1—3) **Edykt**

L. 47064. C. k. sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż w skutek podania c. k. uprz. galic. akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie z dnia 12 maja 1876 r. do liczby 26151 o wydanie nakazu przeciw pp. Leonowi i Władysławowi Wróblewskim względem zapłacenia 6 rat po 187 złr. 50 ct. a. w. i resztującego kapitału 4809 złr, 47 ct. a. w. z pn. pochodzącego z pożyczki w kwocie 5000 złr. a. w., w stanie biernym V. schedy dóbr Czortków dom. 488, p. 211 n. 57 on. zaintabulowanego, wydany został dnia 26 maja 1876 r. l. 26151 nakaz zapłaty.

Powyższa uchwała doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadomemu p. Władysławowi Wróblewskiemu do rąk równocześnie w osobie adw Dr. Wilhelma Zucker z zastępstwem adw. Dr. Raabego ustanowioego kuratora.

Wzywamy niniejszym edyktem p. Władysława Wróblewskiego aby w należytym czasie u ustanowionego kuratora lub też w sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosił i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użył, ile że z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k sądu krajowego

Lwów dnia 6 października 1876.

(5334) **Erkenntnisse.**

Das k. k. Landes- als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 30 Oktober 1876, Z. 28019, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des in der Rubrik „Tageschronik" abgedruckten Artikels mit der Aufschrift „Cesta cisarova do Cech" in der Zeitschrift „Brousek" Nr. 250 vom 26 Oktober 1876, begründet den Thatbestand des im § 65 a St. G. bezeichneten Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund der §§ 489 und 493 St. P. O. das objective Verfahren eingeleitet, die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten und die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare verordnet.

Das k. k. Landes- als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 31 Oktober 1876, Z. 28205, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des in der Rubrik „Ausland" abgedruckten Artikels mit der Aufschrift „Prag, 27 Oktober" in der Zeitschrift „Politik" (Morgenausgabe) Nr. 298 vom 28 Oktober 1876, begründet den Thatbestand des in den §§ 308 u 310 St. G bezeichneten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund der §§ 489 und 493 St. P. O das objective Verfahren eingeleitet, die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten und die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare verordnet.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 31 Oktober 1876, Z. 28204, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des unter der Rubrik „Politicke zpravy domaci" abgedruckten Artikels, beginnend „Videnska dopis do St. Petersbrg. Ztg." bis „...neni treba pochyborati" in der Zeitschrift „Pokrok" Nr. 299 vom 28 Oktober 1876, begründet den Thatbestand des in den §§ 308 und 310 St. G. bezeichneten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des §§ 489 und 493 St P. O. das objective Verfahren eingeleitet, die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten und die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare verordnet.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 30 Oktober 1876, Z. 28020, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Artikels in der Rubrik „Social-politische Rundschau", beginnend mit den Worten „In unserer" und endend mit den Worten „ungefähr 3000 fl erwuchs", in der Zeitschrift „Arbeiterfreund" Nr. 20 vom 28 Oktober 1876, begründet den Thatbestand des im § 300 St. G. bezeichneten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung, ferner der in derselben Rubrik jener Nummer abgedruckte Artikel, anfangend mit den Worten „der österreichische", endend mit den Worten „die Völker an", den Thatbestand des Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe nach § 65 a St. G. und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund der §§ 489 und 493 St. P. O. das objective Verfahren eingeleitet, die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten und die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare verordnet.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 30 Oktober 1876, Z. 28206, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des 12 Heftes der im Verlage der Buchhandlung des F. Kyska in Prag erscheinenden Druckschrift „Biblioteka zabavnych spisu" mit dem Titel „Cisar Josef II." begründet den Thatbestand des im § 64 St. G bezeichneten Verbrechens der Beleidigung eines Mitgliedes des kais. Hauses und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund der §§ 489 und 493 St. P. O. das objective Verfahren eingeleitet, die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten und die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare verordnet.

Das k. k. Landes- als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 31 Oktober 1876, Z. 28263, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des im Verlage des E. Burak erschienenen und bei Johann Spurny in Prag gedrucktes Liedes „Prenestastua fletna", begründet den Thatbestand des im § 516 St. G. bezeichneten Vergehens gegen die öffentliche Sittlichkeit und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund der §§ 489 und 493 St. P. O. das objective Verfahren eingeleitet, die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten und die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare verordnet.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Laibach hat auf Antrag der k k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 31 Oktober 1876, Z 11548, zu Recht erkannt:

Der Inhalt der in der Nr. 247 der in Laibach erscheinenden slovenisch-politischen Zeitschrift „Slovenski Narod" vom 27 Oktober 1876 auf der 3 Seite unter der Aufschrift „Politicni razgled" in der 3 Spalte abgedruckten, mit „V financnem odseku" beginnenden und mit „na noge" endenden Notiz, begründet den objectiven Thatbestand des Vergehens gegen die Sicherheit der Ehre nach Art V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, Z 8 R G. Bl für das Jahr 1863. Es wird daher zufolge §§ 488 und 493 St P. O. die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten.

(5382)

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Druckschrift „Nachwort zu der neuen Ausgabe einer im Jahre 1868 in Lemberg erschienenen Schrift: Politische Briefe über Rußland und Polen oder die orientalische Frage Verlag von Karl Wild in Lemberg 1876. Druck von Alexander Schart in Wien" in den Stellen von „Wenn ich schon vor acht Jahren" bis „bieten zu wollen" und von „aber alle diese inneren" bis „vom Erdboden vertilgen werden" das Vergehen nach § 302 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, den 6 November 1876.

Weittenhiller m. p. Thallinger m. p.

5381)

Das k. k. Kreisgericht Wr.-Neustadt als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft unterm 7 November 1876, zu Recht erkannt:

1. Der in Nr. 44 vom 4 November 1876 der in Wr.-Neustadt erscheinenden periodischen Druckschrift „Gleichheit" enthaltene Artikel „Aus dem Reichsrathe" begründet in den zwei Absätzen vom Eingange bis „der Rest ist Schweigen" und von den Worten „Im Steuerreform-Ausschusse des Abgeordnetenhauses" bis „möge ihnen das Volk einst verzeihen" das Vergehen der Aufwiegelung nach § 300 St. G und nach Art. III des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, Nr. 8 R. G. Bl. pro 1863,

2. der Artikel „Die Krisis in Oesterreich dauert" das Verbrechen der Majestätsbeleidigung nach § 63 St. G. und

3. der Artikel „Neukettenhof bei Schwechat" im Absatze „Nun ersuchte Genosse Voglgruber" bis „verließ der Redner unter Beifall die Tribune" das Verbrechen der Störung der öffentlichen Ruhe nach § 65 St. G. und Art. II des Gesetzes vom 17 Dezember 1863, daher nach den §§ 489 und 493 St. P. O. unter Bestätigung der erfolgten Beschlagnahme das Verbot der Weiterverbreitung ausgesprochen wird

---

Das k. k. Landes- als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 3 November 1876, Z. 28448, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Artikels mit der Aufschrift „Basibozukove v Pesti" in der Zeitschrift „Svornost" Nr. 87 vom 28 October 1876 begründet den Thatbestand des im § 65 a St. G bezeichneten Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund der §§ 489 und 493 St P. O. das objective Verfahren eingeleitet, die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten und die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare verordnet.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit Beschluß vom 1 November 1876, Z. 7442/810, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Leitartikels mit der Aufschrift „Slovani in Vlada v Tristu" und den Anfangsworten „Navadno je", enthalten in der Zeitschrift „Edinost" Nr. 20 vom 28 Oktober 1876, gedruckt in Triest, in der Druckerei des österr.-ungar. Lloyd, begründet den Thatbestand des Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe nach § 65 a St G. und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des § 493 St P O. und § 36 des Preßgesetzes die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten.

(5258 1—3) **Edykt.**

L. 7685. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że w skutek odezw c. k. sądu krajowego w Wiedniu z dnia 9 grudnia 1873 r., l. 81018 i z dnia 28 lipca 1876 r., l. 61310 w celu zaspokojenia należącej się c. k uprz. ogólnemu austr. Zakładowi kredytowemu ziemskiemu w Wiedniu od pana Kazimierza Stefana dw. im. Młodeckiego wierzytelności 882.745 złr. 99 ct. a. w. w srebrze, lub sumy 2,206.864 975 franków francuskich w monecie brzęczącej z przynależytościami, przymusowa sprzedaż publiczna dóbr Brody z przyległościami, dłużnika p. Kazimierza Stefana dw im. Młodeckiego własnych, w trzech terminach a to: 15 stycznia 1877 r., 12 lutego 1877 i 12 marca 1877 r, każdego razu o godzinie 10 przed południem w c. k. sądzie obwodowym w Złoczowie pod następującemi warunkami będzie przedsięwziętą:

1. Przedmiotem tej sprzedaży publicznej są zapisane w tabuli krajowej Dom. 154, pag. 112 n., 9 haer., jako własność Kazimierza Stefana dw im. Młodeckiego dobra Brody z przyległościami: Folwarki wielkie, część Folwarków wielkich, Smólno, Folwarki małe, Gaje smoleńskie, Łahodów, Koniuszków, Berlin, Bielawce, Bołdury, Leśniów, Piaski, Stanisławczyk, Manasterek, Ruda, Klekotów, Sznyrów z wszelkiemi przynależytościami i prawami jakie obecny właściciel posiadał, lub posiadać ma prawo.
2. Jako cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkową tychże dóbr przez prowadzący egzekucyę zakład kredytowy na podstawie statutów w kwocie 1,478.000 złr. a. w., w srebrze obliczoną. — Przy dwóch pierwszych terminach rzeczone dobra nie niżej ceny wywołania, przy trzecim zaś terminie także niżej takowej, jednakże nie niżej sumy 1,000.000 złr. w. a. w srebrze będą sprzedane.
3. Każdy chęć kupna mający powinien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komissyi licytacyjnej wadyum w kwocie 147.800 złr. w. a. w gotowce lub w papierach państwowych, w listach zastawnych c. k. uprz. ogólnego austr. Zakładu kredytowego ziemskiego w Wiedniu, lub galicyjskiego Towarzystwa kredytowego, lub galicyjskiego akcyjnego banku hipotecznego, albo też w obligacyach indemnizacyjnych według ostatnego w urzędowej Gazecie Lwowskiej notowanego kursu, albo wreszcie w książeczkach gal. kasy oszczędności. Uwolnieni od składania wadyum będą tylko ci wierzyciele hipoteczni, którzy wykażą się, że żądane wadyum zabezpieczyli na wierzytelnościach swych w pierwszej połowie ceny wywołania pokrycie mających
4. Jeżeliby dobra rzeczone przy powyższych terminach za kwotę 1,000 000 złr. w. a. w srebrze, w 2gim warunku ustanowioną nie zostały sprzedane, na ten wypadek wyznacza się celem ułożenia warunków ułatwiających dzień po trzecim terminie licytacyjnym następujący t. j. dzień 13 marca 1877 r. o godzinie 10 rano w sądzie tutejszym z tą uwagą, że wierzyciele, którzyby na tym terminie nie stanęli, uważani będą tak jakby do większości głosów jawiących się wierzycieli przystąpili.
5. Wyciąg tabularny dóbr Brody z przyległościami, jako też warunki licytacyjne w całej osnowie można przeglądnąć lub podjąć w odpisach w tutejszej registraturze.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się wszystkich wierzycieli hipotecznych, niewiadomym zaś z miejsca pobytu wierzycielom: Leonowi Rosenthal, Emilii Frankowskiej, Dr. Leopoldowi Silberstein, Adolfowi Wollman, S. N. Marguliesowi i B. Steingrabowi, niemniej wszystkim tym wierzycielom którzyby po dniu 1 czerwca 1878 r. hipotekę na dobrach Brody z przyległościami uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza lub późniejsza jako uchwała w tej sprawie albo w czasie należytym nie mogła być doręczoną, oznajmia się edyktem niniejszym, że dla ich zastępywania adw. tutejszy Dr. Warteresiewicz ze substytucyą adwokata Dr. Wesołowskiego kuratorem zostnł ustanowiony i zawiadomienie o rozpisanej licytacyi w imieniu tych wierzycieli jemu doręczone.

Złoczów dnia 23 września 1876.

Edikt.

Nr. 7985. Vom k. k. Kreisgerichte in Złoczów wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß über Ersuchschreiben des k. k. Landesgerichtes in Wien vom 9 Dezember 1873 Z 81018 und vom 28 Juli 1876 Z. 61310 zur Hereinbringung der, der k. k priv. allg. österr. Bodenkreditanstalt in Wien, gegen Kasimir Stefan zw N. Młodecki zustehender Forderung von 882.745 fl. 99 kr. ö. W im effektiven Silber, oder 2,206.864·975 in effektiven französischen Franks sammt Nebengebühren, die executive Feilbietung der, dem Schuldner Kasimir Stefan zw. N. Młodecki gehörigen, Güter Brody und Attinentien, beim k. k. Kreisgerichte in Złoczów am 15 Jänner 1877, 12 Februar 1877 und 12 März 1877 jedesmal um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden Bedingungen wird vorgenommen werden

1. Gegenstand der Feilbietung sind die, dem Kasimir Stefan zw. N. Młodecki gehörigen, in der galizischen Landtafel Dom. 154 pag. 112 n. 9 haer. vorkommenden Güter Brody sammt Attinentien: Folwarki wielkie, Antheil Folwarki wielkie, Smolno, Folwarki małe, Gaje Smoleńskie, Łahodów, Koniuszków, Berlin, Bielawce, Bołdury, Leśniów, Piaski, Stanisławczyk, Manasterek, Ruda, Klekotów, Sznyrów sammt allem Zugehör und Rechten, so wie der genannte Eigenthümer dieselben besessen hat, oder zu besitzen berechtiget war.
2. Als Ausrufspreis wird der, von der k. k. priv. allg österr Bodenkredit-Anstalt statutenmäßig ermittelte Werth von 1,478 800 fl ö. W. im Silber angenommen; das feilgebotene Objekt wird bei den ersten zwei Terminen nicht unter dem Ausrufspreise, bei dem dritten Termine auch unter demselben, jedoch nicht unter dem Betrage von 1,000 000 fl. ö. W. im Silber hintangegeben werden.
3. Vor dem Beginne der Feilbietung hat jeder Kauflustige ein Vadium im Betrage von 147 000 fl. ö W. in Baaren, oder in Staatspapieren oder Pfandbriefen der k. k. priv. allg österr Bodenkredit-Anstalt, oder des galizischen Bodenkredit Vereines, oder der galiz Aktien-Hypotheken-Bank, oder im Grundentlastungs-Obligationen nach dem letzten, in der Amtszeitung „Gazeta Lwowska" notirten Kurswerthe, oder endlich in Bücheln der gal Sparrkassa zu Händen der Feilbietungs-Kommission zu erlegen Befreit vom Erlage des Vadiums sind bloß diejenigen Hypothekargläubiger, welche sich über die Sicherstellung dieses Vadiums auf ihren, in der ersten Hälfte des Ausrufspreises gedeckten Forderungen ausgewiesen haben.
4. Sollten diese Güter in der obigen drei Terminen nicht um den, sub 2 festgesetzten Minimalpreis von 1,000 000 fl. ö W. in Silber verkauft werden, so wird zur Feststellung der erleichternden Bedingungen der Termin auf den, dem dritten Termine nächstfolgenden Tag, d i 13 März 1877 um 10 Uhr Vormittags im hiesigen Kreisgerichte mit dem Beifügen bestimmt, daß die nicht erscheinenden Hypothekargläubiger als der Stimmenmehrheit der Erscheinenden beitretend, werden angesehen werden

Den Kauflustigen wird freigestellt, den Tabular-Extrakt der feilbietenden Güter, sowie die Feilbietungs-Bedingungen in ihrem vollen Inhalte in der Registratur k. k Kreisgerichtes in Złoczów einzusehen, wie auch Abschriften davon zu beheben.

Hievon werden alle Hypothekargläubiger verständiget, den, dem Wohnorte nach aber unbekannten Hypothekargläubigern: Leo Rosenthal, Emilie Frankowska, Dr. Leopold Silberstein Adolf Wollmann, S. N. Margulies und B. Steingrab, sowie allen späteren Hypothekar-Gläubigern, welche nach Ausfertigung des Tabular-Extraktes, d i. nach 1 Juni 1876 an die Gewehr kommen sollten, oder denen der Feilbietungsbescheid, oder ein späterer Bescheid entweder gar nicht, oder nicht rechtzeitig zugestellt werden könnte — mit diesem Edikte bekannt gegeben, daß zu deren Vertretung der hiesige Advokat Dr. Warteresiewicz mit Substituirung des Advokaten Dr. Wesołowski zum Curator bestellt wurde, und an diesen Curator die Zustellung der Verständigung von den Feilbietungs-Ausschreiben im Namen der erwähnten Gläubiger geschieht

Złoczów am 23 September 1876.

(5320 2—3) **Edykt.**

L. 18697. C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem w myśl §. 20 ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 Dz. u. p. do publicznej wiadomości że na prośbę małżonków Fischla i Reizy Schorr w celu utworzenia nowego ciała tabularnego względem nieruchomości dotąd w żadnej księdze gruntowej nie wpisanej przez c. k. sąd powiatawy w Husiatynie przedłożony został następujący projekt wpisu. Na podstawie uchwały powyższego sądu powiatowego z dnia 23 lipca 1876 do l. 2694 nowe ciało tabularne dla realności pod l. k. 544 w Husiatynie leżącej z domu wraz z placem i ogródka składającej się, na południe do drogi Kopyczynieckiej, na północ do ulicy pobocznej, na zachód do realnocci pod l. k. 521 Herocha Hakera, na wschód do placu budowlego Dawida Auerbach graniczącej w księdze gruntowej dla gminy Husiatyna utworzono i małżonków Fischla i Reizę Schorr za właścicieli tej realności w stanie czynnym zaintabulowano.

Wpis powyższy od dnia 1 grudnia 1876 uważanym będzie jako część integralna księgi gruntowej dla gminy Husiatyna i od tego dnia mogą na poszczególnioną w tym spisie raalność nowe prawa własności, zastawu lub też inne prawa hipoteczne tylko przez wpisanie do księgi gruntowej być nabyte, ograniczone na innych przeniesione lub też zniesione. W celu sprawdzenia tego napisu, który w c. k. sądzie powiatowym w Husiatynie przejrzanym być może wprowadza się postępowanie w myśl §. 20 ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 Dz. u. p. i wzywa się wszystkich tych:

1. którzy na podstawie nabytego przed uskutecznieniem wpisu jakiego bądź prawa zmiany co do własności lub posiadania względem powyższej realności domagać się pragną, niemniej,
2. tych którzy przed uskutecznieniem wpisu, na powyższą realność prawa zastawu, służebność lub inne do wpisania w księgi hipoteczne zdolne prawa nabyli, i o ile prawa te jako dotyczące dawniejszego posiadania do księgi gruntowej wpisane być winny i obecnie wpisanemi nie zostały, ażeby swe pretensye w c. k. sądzie powiatowym w Husiatynie do dnia 1 marca 1877 tem pewniej zgłosili, inaczej bowiem takowe w obec trzecich osób którzy na podstawie nowego niezakwestyonowanego wpisu prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą, za zgasłe uważane będą. Okoliczność że zgłosić się mająca pretensya na poprzedniem sądowem rozporządzeniu polega i z takowego jest widoczna, tudzież że względem takowej wniesioną już została prośba osobna do sądu, nie uwalnia bynajmniej od obowiązku zgłoszenia onejże, tudzież przywrócenie do pierwszego stanu zaniedbanego terminu edyktalnego, lub też przedłużenie onegoż dla pojedyńczych osób miejsca nie ma

Lwów dnia 17 października 1876.

(5277 2—3) **Edykt.**

L. 57948. C. k. sąd krajowy lwowski zawiadamia Karola Roguskiego, Jana Szlachtowskiego i Jozefinę Chladek, właścicieli realności w Uściu zielonem, że na prośbę Józefa Ponceta i Ksawerego Madejewskiego z dnia 14 lipca 1876, do l. 38865 o zezwolenie wydzielenia z całości kompleksu ciała tabularnego dóbr Uście zielone niektórych parceli gruntowych i utworzenie nowego korpusu tabularnego, uchwałą z dnia 29 lipca 1876 do l. 38865 na wydzielenie parceli gruntowych l. 10729, 10730, 10732, 11146, 11153, 11365, do 11367, 11387, do 11391, 11393, do 11395, 11407, do 11409, 11418, do 11420, 11876, 11902 do 11905, 11916, do 11918, 11920 do 11924, 11927 do 11934, 11939, 12004, do 12010, 12017, do 12031, 12039, 12040, 12043, 12044, 12045, 12052, 12054, 12056, i części parceli 12053 z ciała tabularnego dóbr Uście zielone i utworzenie z tychże nowego ciała tabularnego pod nazwą „Senkow" i przeniesienie wszystkich ciężarów i długów dóbr Uście zielone jako hipotekę łączną zezwolono; i że rezolucyę tabularną dla Karola Roguskiego, Jana Szlachtowskiego i Jozefiny Chladek z miejsca pobytu niewiadomych, kuratorowi ustanowionemu adw. Dr. Popielowi z zastępstwem adw. Dr. Nurkowskiego doręczono.

Wzywa się więc wymienionych by swemu zastępcy stosownych do obrony środków w należytym czasie udzielili, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 28 października 1876.

(5318 2—3) **Edykt.**

L. 59801. C. k. sąd krajowy jako handlowy podaje do wiadomości, iż na prośbę Heny Gruder dozwolono uchwałą z d. 15go września 1876. L. 50237 na zaspokojenie jej pretensyi w kwocie 750 zł, przymusową licytacyę ruchomości wedle protokołu z dnia 21 lutego 1876 do 4632 zajętych

Zawiadamiamy o tem niewiadomego z miejsca pobytu S. Trillera, i wzywamy go, by albo osobiście się zgłosił, lub też ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił, gdyż w przeciwnym razie skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów dnia 4 listopada 1876.

(5309 2—3) **Edykt.**

L. 12076. Samborski c. k. sąd obwodowy podaje do wiadomości, że przedsięweźmie dla zaspokojenia wierzytelności gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego w sumach resztujących 14247 zł. 96 ct. i 19194 zł. 64 ct. wraz z prowizyą po 4% od sumy 14247 zł. 96 ct. a po 5% od sumy 19194 zł. 64 ct. od dnia 30 czerwca 1874, liczyć się mającą tudzież z prowizyą zwłoki od pojedyńczych przypadłych rat, a to od reszty 329 zł. 29 ct. w. a. z raty w kwocie 412 zł. 50 ct. na dnin 1 lipca 1874 przypadłej, tudzież od raty 606 zł. w. a. od tegoż samego dnia liczyć się mającą a następnie od rat w półrocznych równych kwotach 412 zł. 50 ct. i 606 zł. w. a. od dnia 1 stycznia 1875 zalegających za każdą pojedyńczą zapadłą ratę od dnia przypadłości aż do dnia uiszczenia po 6% liczyć się mającą z nadzwyczajnym dodatkiem 2% nakoniec z kosztami egzekucyi w kwocie 43 zł. 80 ct. w. a. egzekucyjną sprzedaż przez publiczną licytacyę dóbr Hrehorów w galicyjskiej tabuli krajowej dom. 8 str. 561 zapisanych wedle dom. 239 str. 58 n. 18 her. i str. 69 n. 25 i 26 her. Floryana Godziemba Wysockiego, a teraz tegoż masy spadkowej i Maryi Wacławy dw. im. z Grodzickich Wysockiej własnych, w powiecie Rohatyńskim położonych i powyższym wierzytelnościom za hipotekę służących, w dwóch terminach dnia 24 stycznia 1877 i dnia 21 lutego 1877, każdym razem o 10 godzinie rano w sali rozpraw tego sądu.

Cena wywołania jest suma 162575 zł. w. a i niżej takowej dobra te przy tych 2 terminach sprzedane nie będą.

Gdyby dobra te w pierwszym lub drugim terminie przynajmniej za cenę wywołania sprzedane nie były, wyznacza w celu ułożenia kupno ułatwiających warunków termin na dzień 21 lutego 1877 o 4 godzinie po południu z tem, że nie stawający na terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą

Wadyum wynosi kwotę 16257 zł. 50 ct. w. a. bądź w gotowiźnie, bądź w książeczkach galic. kasy oszczędności bądź w listach zastawnych galic. towarzystwa kredytowego, albo też w galic. obligacyach indemnizacyjnych, wedle ostatniego tychże kursu nigdy jednak nad wartość nominalną tychże

Resztę warunków licytacyi i wyciąg hipoteczny można przejrzeć lub w odpisie podnieść w registraturze tegoż sądu.

Dla wierzycieli hipotecznych którymby uchwała licytacyjna lub też jakiekolwiek późniejsze uchwały z któregokolwiek powodu albo wcale nie, albo w należytym czasie doręczone być nie mogły i wierzycieli tych, którzyby po dniu wydania wyciągu hipotecznego to jest po dniu 27 kwietnia 1876 do tabuli krajowej weszli ustanowiony został kurator adw. Dr. Pawliński a tegoż zastępcą adw. Dr. Witz.

Sambor dnia 12 września 1876.

(5332 2—3) **Edykt.**

L. 2984. Celem zaspojenia wierzytelności adw. Dr. Gustawa Nowaka w kwocie 700 zł. w. a. z pn. odbędzie się 6 grudnia 1876, 9 stycznia i 6 lutego 1877, zawsze o godzinie 10 z rana przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod L. 105, star. 215 now. w Oświęcimie dłużników Karola i Zofii Żagałów własnej z tem że na trzecim terminie realność ta także niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 3621 zł. w. a. stanowi pierwsze wywołanie.

Wadyum wynosić będzie okrągłą kwotę 360 zł. w. a.

Bliższe warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w registraturze sądowej podczas godzin kancelaryjnych.

C. k. sąd powiatowy.

Oświęcim dnia 29 września 1876.

(5356 2—3) **Edykt.**

L. 52400 C. k. sąd krajowy we Lwowie podaje do publicznej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Galic. kasy oszczędności przeciw pp. Antoniemu, Teodorowi i Janowi Bilińskim i Janowi Stelińskiemu dozwolił na zaspokojenie resztującej pretensyi 496 złr. 20 ct. z pn. publiczną przymusową sprzedaż dóbr Olszanka w powiecie Niemirowskim położonych, która w tutejszym sądzie na dniu 18 grudnia 1876 r, 22 stycznia 1877 i na dniu 19 lutego 1877 r. się odbędzie.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki w kwocie 4982 złr. 75 ct. a. w. przyjęta.

Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi dziesiątą część ceny wywołania t. j. sumę 498 złr. a. w. jako wadyum złożyć.

Na wypadek gdyby dobra te w powyższych terminach nad lub za cenę wywołania sprzedane być nie mogły wyznaczono do ułożenia warunków ułatwiających termin na 26 lutego 1877.

Bliższe warunki licytacyjne przejrzeć może chęć kupienia mający w Archiwum tutejszego sądu.

Lwów dnia 28 października 1876.

(5361 2—2) **Ogłoszenie.**

L. 14740. W konkursie do majątku Arona Deichesa nieprotokołowanego kupca w Przemyślu uchwałą c. k. sądu obwodowego w Przemyślu z dnia 30 sierpnia 1876 r., l. 12765 otwartym odbędzie się w gmachu sądowym w Przemyślu w biórze podpisanego komisarza konkursowego (Nr. 20) termin likwidacyjny na dniu 30 listopada 1876 r. o godzinie 9 przed południem, co niniejszem do wiadomości wierzycieli podaje.

Przemyśl dnia 31 października 1876.

C. k. Adjunkt sądowy jako komisarz konkursowy

Wołoszczakiewicz.

(5352 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 4794. C. k. sąd powiatowy Rozwadowski oznajmia, że w dniach 21 listopada i 19 grudnia 1876 r. i 23 stycznia 1877 r. przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna przymusowa sprzedaż realności Józefa Fietka pod Nr. k. 316 w Grembowie położonej celem wydobycia należytości Józefa Szelisa w ilości 50 złr. a. w. z pn. z tem zastrzeżeniem, że realność ta przy pierwszych dwóch terminach tylko nad lub za cenę szacunkową, na trzecim terminie zaś za jaką bądź cenę sprzedana zostanie.

Cena wywołania wynosi 331 złr. a. w. Wadyum zaś 34 złr. a. w.

Resztę warunków wolno przejrzeć w tutejszej registraturze.

Rozwadów dnia 27 września 1876.

(5373 2—3) **Kundmachung.**

Nr. 2042 Vom k. k. Bezirksgerichte in Uścieczko wird bekannt gemacht, daß in der Exekutionssache der Scheindel Schmerer gegen Israel Treibisz pto 300 fl. ö. W. s. NG die executive öffentliche Veräußerung der schuldnerischen in Uścieczko sub CNr. 246 gelegenen, keinen Tabularkörper bildenden Realität in den Terminen am 27 November 1876, 20 Dezember 1876 und 20 Jänner 1877 jedesmal um 10 Uhr Vormittags, hiergerichts wird vorgenommen werden, mit dem daß diese Realität in den ersten zwei Terminen nur über, oder wenigstens um, im dritten Termine auch unter dem Schätzungspreise wird veräußert werden

Der Ausrufspreis beträgt 420 fl. ö. W., das zuerlegende 10% Vadium 42 fl. ö. W.

Der Erstehungspreis ist in zwei gleichen Raten, und zwar gleich nach Schließung der Lizitation die Hälfte, und binnen 14 Tagen nach Rechtskräftigwerden des Schätzungsaktes die andere Hälfte zu erlegen

Die übrigen Lizitationsbedingungen, sowie der Schätzungsakt können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

K. k. Bezirksgericht.

Uścieczko 20 September 1876.

(5314 2—3) **Edikt.**

Nr. 4765. Am 15 Dezember 1876 und am 15 Jänner 1877 jedesmal um 9 Uhr Vormittags wird beim hiesigen Gerichte die executive Feilbietung der dem Simon Poper ut Dom. III pag. 37, n. 7 haer. in Kałusz sub CNr. 329 in Kałusz gelegenen, nördlichen Realitätshälfte in der Exekutionssache des Sacher Glassman und Szulim Hoffman pto 1200 ö. W. fl. s. NG. stattfinden.

Der Ausrufspreis 2298 fl. ö. W., das Vadium 229 fl. 80 kr. ö. W. Die Realität wird unter dem Schätzungspreis nicht verkauft werden und falls nicht einmal der Schätzungspreis 2298 fl. ö. W. erzielt werden sollte, wird gegenwärtig zur Antragstellung seitens der Gläubiger im Sinne des § 148 Westgal. Ger. Ord. der Termin auf den 1? Februar 1877 festgestellt

Die weiteren Bedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Davon werden alle Gläubiger denen der Lizitationsbescheid aus welch' immer Gründen gar nicht oder zu spät zugestellt würde, oder welche erst nach dem 20 Februar 1875 irgend ein Pfandrecht auf den besagten Realität erlangt hätten, durch den Curator Hr. Jakob Mondschein dem Hr. Michael Dolinka substituirt wird, verständigt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Kałusz am 20 September 1876.

(5351 2—3) **Edykt.**

L. 3601. Głogowski sąd powiatowy podaje do wiadomości że dnia 28 listopada 1876 o 3 godzinie po południu odbędzie się sprzedaż chałupy pod Nr. 116 w Głogowie położonej nielet. Maryanny Korzekwa własnej w drodze licytacyi.

Głogów dnia 28 października 1876

(5362 2—3) **Edykt.**

L. 12291. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu ogłasza niniejszem, że na zaspokojenie wierzytelności galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego w sumie 4200 zł. m. k. czyli 4410 złr. w. a. z procentami i innemi należytościami podrzędnemi, kosztów egzekucyjnych już pierwej w kwocie 34 złr. 15 ct. a obecnie w kwocie 12 zł. 7 ct. w. a. przyznanych, z prawem wszakże potrącenia kwoty na rachunek tej wierzytelności może już zapłaconej, rozpisujemy ponownie egzekucyjną sprzedaż publiczną część dóbr Grąziowa do masy spadkowej św. p. Ludwiki Nowosieleckiej należącej „Grąziowa średnia" zwanej w dawnym obwodzie Sanockim teraz w powiecie sądowym Bireckim a Starostwie Dobromilskiem położonej, w trzech terminach a to: dnia 14 grudnia 1876, dnia 15 stycznia 1877 i dnia 15 lutego 1877 r., każdym razem o godzinie 10tej przed południem, pod następującemi już tutejszosądową uchwałą z dnia 22 maja 1867, l. 5627 zatwierdzonemi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 10184 złr. w. a. W pierwszym i drugim terminie dobra te niżej ceny wywołania, w trzecim zaś niżej sumy 8000 złr. w. a. nie będą sprzedane.
2. Dobra te sprzedane będą ryczałtowo, z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze, bez wszelkiej ewikcyi.
3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi dziesiątą część ceny wywołania, mianowicie sumę 1018 złr. w. a. bądź w gotowiźnie, bądź w książeczkach galic. kasy oszczędności bądź w listach zastawnych galic. Tow. kredytowego lub austr. Banku narodowego lub też w galic. obligacyach indemnizacyjnych wedle ostatniego tychże kursu, nigdy jednak nad wartość nominalną tychże, do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć.

   Wszakże Dyrekcya galic. Towarzystwa kredytowego ma prawo licytować bez złożenia wadyum.

   Wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymanem i jeżeli w gotowiźnie złożone było, temuż w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie
4. Gdyby dobra te i w trzecim terminie pod warunkiem wyżej wskazanym, sprzedane nie były, natenczas w celu ułożenia ułatwiających warunków wyznaczamy dzień sądowy na 26go lutego 1877, godzinę 4 po południu, z tem oznajmieniem, że niestawający na tym terminie wierzyciele hipoteczni, jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

Chęć kupienia mającym wolno wyciąg tabularny tudzież resztę warunków licytacyjnych w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć lub odpisać.

O tem ponownem rozpisaniu licytacyi zawiadamiamy obie strony, c. k. Urząd podatkowy w Dobromilu, tudzież następujących wierzycieli hipotecznych, jako to: ces. Prokuratoryę Skarbu imieniem Wysokiego Skarbu i gr. kat. kapelanii w Grąziowej Dyrekcyę c. k. uprz. galic. akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie, p. Maryannę Zobierzewskich Nowosielecką, p. Wilhelminę Nowosielecką, p. Wolfa Lesser, p. Lewinę z Nowosieleckich Grabowską do rąk [illegible] zaś tych wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 16 sierpnia 1876, na hipotekę Grąziowy średniej weszli, albo którymby niniejsza uchwała z jakiegobądź powodu w należytym czasie lub wcale doręczoną nie została, przez edykta i przez kuratora p. adwokata Dra Kozłowskiego już ustanowionego, któremu w miejsce nieobecnego już w Przemyślu adw. Dra Chamajdesa na zastępcę ustanawiam p. adw. Dra Baumfelda zaopatrując tego ostatniego stosownym dekretem.

Przemyśl 5 października 1876.

(5349 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 2284. Prezydent c. k. sądu [illegible]wego wyższego w Krakowie zamianow[illegible] przewodniczącym trybunału sądu przy[illegible]głych przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnowie na czwartą tegoroczną kadencyę, której posiedzenia w dniu 1 grudnia 1876 godzinie 9 przed południem otwarte b[illegible] prezydenta c. k sądu obwodowego Ry[illegible] da Zawadzkiego, zastępcami zaś przewodniczącego radców sądu krajowego: Maksymiliana Grabowskiego, Jana Salskiego, Jana Spławińskiego, Jana Daneckiego, Pawła Mossora i Walentego Siekierzyńskiego.

Tarnów dnia 8 listopada 1876.

(5271 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 1250. Na zaspokojenie pretensyi Dyrekcyi galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie 1000 złr. a. w. z pn. od Jana Kantego Filipa w Posadowy się należącej odbędzie się w tutejszym [illegible] dzie powiatowym publiczna sprzedaż real-

ności dłużnika pod Nr. 16 w Posadowy ciała tabularnego nie mającej w trzech terminach: 12 grudnia 1876, 9 stycznia 1877 i 6 lutego 1877 każdym razem o godz. 10tej rano.

Cena wywołania 2000 złr. a. w. wadyum 200 złr. a. w.

Bliższe warunki przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Grybów dnia 10 października 1876.

(5369 3—3) **Konkurs.**

L. 2999. W c. k. Zakładzie karnym dla mężczyzn we Lwowie jest do obsadzenia jedenaście posad dozorców więziennych drugiej klasy z roczną płacą 260 złr. i dodatkiem aktywalnym rocznych 65 złr. tudzież dzienną porcyą chleba, pomieszkaniem w koszarach dla nieżonatych, a dodatkiem na pomieszkanie rocznych 30 złr. dla żonatych nareszcie ubraniem skarbowem przepisanem.

Nominacya nastąpi prowizorycznie, a po upływie roku stanowczo, gdy mianowani odpowiedzą zupełnie powołaniu swemu.

Ubiegający się o te posady mają się przedewszystkiem wykazać certyfikatem, że podług ustawy z d. 19 kwietnia 1872, (dz. u. p. XXXIX — 98) prenotacyę do służby rządowej uzyskali, tudzież że posiadają dokładną znajomość języków krajowych, niemniej biegłość w czytaniu i pisaniu, i że nie przekroczyli jeszcze 45 roku życia.

Kompetenci we Lwowie mieszkający mają świadectwem lekarzy zakładu karnego, inni zaś świadectwem lekarza w urzędowej służbie stojącego udowodnić, że do służby dozorcy więziennego są fizycznie zdolni, nareszcie mają się wykazać czem się obecnie trudnią.

Na kompetentów którzy umieją pisać, lub posiadają wykształcenie w jakiemkolwiek rzemiośle, tudzież na nieżonatych i młodszych weźmie się szczególny wzgląd.

Podania własnoręcznie pisane, mają być wniesione w przepisanej drodze do podpisanej Dyrekcyi najdalej do d. 31 grudnia 1876 r.

C. k. Dyrekcya zakładu kar. dla mężczyzn.

Lwów dnia 11 listopada 1876.

(5345 3—3) **Edykt.**

L. 4925. Podaje się do wiadomości, że na dniu 6 grudnia 1876 r., 11 stycznia 1877 i 10 lutego 1877 r. o godzinie 10 przed południem sprzedaną zostanie w tutejszym sądzie realność włościańska pod N. D. 44 sub. 213 w Synowudzku wyżnem położona na 226 złr. oceniona, Ilka Tarachoma własna w celu zapłacenia Goldzie Grünfeld sumy 90 złr. z pn.

Dalsze warunki można przejrzeć w tutejszosądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Skole dnia 20 października 1876.

(5341 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 5370. W wykonaniu rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15 marca 1875 r., l. 12944 (Dz. ust. kraj. Nr. 55 z r. 1876) rozpisuje się celem obsadzenia posady prowadzącego metryki izraelickie i tegoż zastępcy w okręgu metrykalnym Zbaraż, konkurs do dnia 5 grudnia 1876.

Kompetenci o którą kolwiek z tych dwu posad mają wnieść w powyższym terminie prośby swoje własnoręcznie napisane do c. k. Starostwa w Zbarażu, i wykazać dokumentami:

1. obywatelstwo austryackie w krajach w Radzie państwa reprezentowanych, pełnoletność i wyznanie mojżeszowe;
2. moralność i nieskazitelność stopień wykształcenia, a w szczególności wiadomości języków krajowych w mowie i piśmie;
3. dotychczasowe zatrudnienie i rodzaj zatrudnienia, jakieby obok prowadzenia metryk prowadzić zamierzał;
4. zobowiązanie się do stałego zamieszkania w Zbarażu;
5. kwalifikacyę na urząd prowadzącego metryki, świadectwem złożonego egzaminu, lub też zobowiązaniem się do złożenia egzaminu z instrukcyi i odnośnych przepisów powołanem rozporządzeniem ministeryalnem objętych, a to w c. k Starostwie przed obsadzeniem posady.

Prowadzący metryki lub tegoż zastępca będzie mieć prawo pobierać od stron za każde wpisanie aktu metrykalnego i za każde wystawienie poświadczenia metrykalnego należytość w kwocie 50 ct. za każdy wyciąg familijny (Familienauskunftsbogen) w kwocie 1 złr.

Jednakże dla stron ubogich, jakoteż dla celów urzędowych mają być takie dokumenta bezpłatnie wystawiane.

Dotychczasowi prowadzący metryki będą przy równej kwalifikacyi przed innymi kandydatami uwzględnieni.

Z c. k. Starostwa.

Zbaraż dnia 7 listopada 1876.

(5215 3—3) **Edykt.**

L. 11727. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu pozwanych spadkobierców ś. p. Apolinarego Wisłockiego, pełnoletnią Henrykę Wisłocką, tudzież małoletnich Gabrielę, Kazimierza, Aleksandrę i Helenę Wisłockich przez matkę i opiekunkę Henrykę Wisłocką, że Wilhelm Gazda wniósł przeciw nim pod dniem 20 kwietnia 1876 r., l. 6457 pozew o zapłacenie 127 złr. 73 ct. w. a., w skutek czego dla nich kuratorem p. adw. dr. Tokarz ze zastępstwem p. adw. dr. Psarskiego ustanowionym i termin do rozprawy ustnej według prawa wekslowego, tusądową uchwałą z dnia 27 kwietnia 1876 r., l. 6457 na dzień 1 czerwca 1876 r. wyznaczonym został, i spór ten znajduje się w toku.

Wzywa się przeto rzeczonych spadkobierców, ażeby albo sami się zgłosili, albo ustanowionemu kuratorowi informacyę do obrony udzielili, lub innego obrońcę sobie obrali, inaczej bowiem skutki zaniedbania sami sobie przypisać by musieli.

Tarnów dnia 31 sierpnia 1876.

(5338 3—3) **Ogłoszenie licytacyi**

L. 14786. W celu wydzierżawienia poboru podatku konsumcyjnego od rzezi bydła i wyrębywania mięsa w okręgu dzierżawnym w Boryni pod warunkami w ogłoszeniach z dnia 2 i 29 października 1876 L. 11658 i 14440 zawartymi odbędzie się w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Samborze dnia 21 listopada 1876 od godziny 9 rano do godziny 1 po południu publiczna licytacya.

Cena wywołania wynosi 315 zł. 90 ct. Wadyum składać się mające 10% tej ceny.

Oferty pisemne zaopatrzone we wadyum wnieść można do 20 listopada 1876.

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu.

Sambor dnia 6 listopada 1876.

(5342 3—3) **Konkurs.**

L. 14209. Na podstawie rozporządzenia Wysokiego Namiestnictwa z dnia 14 września 1876 L. 42884 rozpisuje się niniejszem konkurs na obsadzenie 8 posad prowadzących metryki izraelickie a to: w Złoczowie, Sassowie, Zborowie, Białym kamieniu Pomorżanach, Gołogórach, Olesku, Jezierny, tudzież 8 zastępców prowadzących metryki w tych miejscowościach a to najdalej do 10 grudnia 1876.

Ubiegający się o te posady mają w tym terminie wnieść swe podania własnoręcznie napisane do c. k. starostwa w Złoczowie i wykazać dokumentami:

1. Że są własnowolnymi obywatelami z krajów w Radzie państwa reprezentowanych wyznania mojżeszowego.
2. Że są nieskazitelnych obyczajów i posiadają odpowiednie wykształcenie, szczególnie że władają w piśmie i mowie językami krajowemi.
3. Że w siedzibie okręgu metrykalnego już teraz stale mieszkają lub zamieszkiwać obowiązują się.
4. Że się poddają przepisanemu egzaminowi z instrukcyi wydanej do prowadzenia metryk i z przepisów tych spraw dotyczących.
5. Jakie jest zatrudnienie kompetenta które przy prowadzeniu metryk zajmować będzie.
6. Wynagrodzenie za prowadzenie metryk stanowi w myśl §. 13 Instrukcyi względem prowadzenia izraelickich metryk urodzin zaślubin i śmierci opłata za każde wpisanie aktu metrykalnego jako też za każde wystawienie poświadczenia metrykalnego w kwocie 50 ct. w. a. a za wystawienie wyciągu familijnego w wykonaniu ustawy o poborze wojskowym w kwocie 1 zł. w. a. Dla ubogich jednak mają się wystawiać poświadczenia metrykalne bezpłatnie, toż samo tyczy się poświadczeń metrykalnych zażądanych w celach urzędowych nadto w razie potrzeby może mu być wyznaczony odpowiedni dodatek roczny z funduszów dotyczącej gminy wyznaniowej.

Złoczów dnia 4 listopada 1876.

(5383 2—3) **Edykt.**

L. 17704. C. k. wyższy sąd krajowy lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 r., l. 96, Dz. p. p., do powszechnej wiadomości, że w skutek prośby Aleksandra Bohusa o utworzenie ciała tabularnego, dla realności pod Nr. 91 w Jarosławiu na krakowskiem przedmieściu, w Jarosławskim powiecie sądowym, i w tamtejszej gminie podatkowej położonej, składającej się z parceli budowlanej pod Nr top. położonej w objętości 87 kw. sążni i z kamienicy jednopiątrowej na tej parceli wymurowanej, graniczącej na wschód do realności pod Nr. 92 pierwotnie Pawła Bohusa obecnie Aleksandra Bohusa własnej, na zachód do realności pod Nr. 90 pierwotnie do Eliasza Pinelesa obecnie do Jakóba Rutfa należącej, na północ do placu na którym budnica stoi, na południe do gościńca publicznego c. k. sądowi powiatowemu w Jarosławiu poleconem zostało, ażeby tenże wygotował projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego, który to projekt w tymże c. k. sądzie obwodowym przejrzanym być może, a od dnia 1go stycznia 1877 roku za księgę gruntową uważanym będzie, równie oznajmia się, że od dnia 1go stycznia 1877 r. począwszy, nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mające, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone na innych przeniesione uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby:

a. na zasadzie praw, przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania, bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma.
b. już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te, jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k. sądzie powiatowym w Jarosławiu swoje oznajmienie do dnia 30 listopada 1876 roku, tem pewniej wnieśli, ileże w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę że obowiązku zgłoszenia okoliczność ta nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć nie mającej lub z załatwienia sądowego widocznem jest, lub że jakie podanie stron odnoszące się do tego prawa do sądu wniesionem zostało, tudzież że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu, dla pojedyńczych stron miejsca nie ma.

Lwów dnia 6 września 1876.

(5188 3—3) **Edykt.**

L. 26349. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem Feliksa hr. Morskiego, że przeciw niemu i Stefanii hr. Morskiej, Mojżesz Wolfgang pod dniem 26 października 1876 r. do l. 26349 wniósł pozew wekslowy o zapłacenie sumy 400 złr. a. w. z pn., w załatwieniu którego wydano w dniu 27 października 1876 do l. 26349 nakaz zapłacenia tej sumy.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Feliksa hr. Morskiego wiadomem nie jest, przeto sąd tutejszy w celu zastępowania jego na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adw. Dra Starzewskiego z zastępstwem adw. Dra Stycznia kuratorem nieobecnego ustanowił.

Zaleca się niniejszym edyktem pozwanemu, aby potrzebnych dowodów ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił lub innego obrońcę sobie wybrał i o tem sądowi, doniósł w ogóle aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisać by musiał.

Kraków dnia 27 października 1876.

(5308 3—3) **Edykt.**

L. 22280. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie na zasadzie §. 63 ordynacyi konkursowej zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Genendli Koschesowej, właścicielki realności w Krakowie, a mianowicie na majątek ruchomy gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 r. obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się adjunkta c. k. sądu krajowego p. Szybalskiego a tymczasowym zarządcą masy p. adw. Dr. Rom. Jakubowskiego z substytucyą p. adw. Dr. Feliksa Cseszneka.

Wierzycieli wzywa się niniejszem aby na terminie dnia 30 października 1876 r. przed komisarzem konkursowym wyznaczonym, za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyi przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe, nawet w tym przypadku gdyby się proces w toku znajdował, do dnia 31 grudnia 1876 r. w c. k. Sądzie krajowym w Krakowie, podług przepisu ordynacyi konkursowej, unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 26 stycznia 1877 r. o godzinie 10 z rana w biórze komisarza konkursowego oznaczonym, wywierzytelnili i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyi poczynili.

Wierzycielom którzy pretensye swoje zgłoszą a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostateczne osoby w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego, w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego, wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym by został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej". Termin do likwidacyi oznaczony, jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami.

Kraków, 21 października 1876.

(5340 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 9278. W wykonaniu wysokiego rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15 marca 1875 r., L. 12944 rozpisuje się niniejszem konkurs na dwie posady prowadzących metryki izraelickie, jakoteż dwie posady ich zastępców dla dwóch okręgów metrykalnych powiatu Rohatyńskiego, mianowicie w Rohatynie i Bursztynie.

Urząd prowadzącego izr. metryki i jego zastępcy może być powierzonym tylko własnowolnemu obywatelowi. Państwa austryackiego wyznania mojżeszowego, który włada dokładnie językami krajowemi, mieszka lub stale osiedlić się obowiązuje w miejscu przeznaczonem na siedzibę urzędowania i zajmuje się zatrudnieniem, któreby go nie zmuszało wydalać się częściej z miejsca zamieszkania.

Nadto winni ubiegający się o powyższe posady wykazać dokumentami rodzaj zatrudnienia i stopień wykształcenia swego i poddać się w c. k Starostwie egzaminowi z przepisów objętych powołanem na wstępie rozporządzeniem ministeryalnem jakoteż instrukcyą do tego rozporządzenia dodaną.

Prowadzący metryki lub jego zastępca będzie miał prawo pobierać za każde wpisanie aktu metrykalnego również za każde poświadczenie metrykalne — wyjąwszy co do ubogich i dla użytku urzędowego — kwo 50 ct., za wystawienie zaś wyciągu familijnego w wykonaniu ustawy o poborze wojskowym kwotę 1 złr. w. a.

Kompetenci mają odnośne, przez siebie własnoręcznie pisane i należycie udokumentowane podania, wnieść do tutejszego c. k. Starostwa najdalej do 15 grudnia 1876.

Z c. k. Starostwa.

Rohatyn 1 listopada 1876.

(5184 3—3) **Edykt.**

L. 54310. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni Jędrzejowi br. Kapri, iż na dniu 25 kwietnia 1876 r., l. 22737 Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń od ognia w Krakowie przeciwko niemu pozew o zapłacenie sumy wekslowej 83 złr. 23 ct. a. w. z pn. wniosło i o pomoc sądową prosiło, w skutek czego przeciwko niemu nakaz zapłaty powyższej sumy z pn. pod dniem 28 kwietnia 1876, do l. 22737 wydanym został.

Ponieważ miejsce pobytu Jędrzeja br. Kapri niewiadomem jest, przeto ustanowił sąd krajowy dla niego kuratora do zastępowania go na jego koszt i niebezpieczeństwo w osobie tutejszego adwokata Dr. Szwedzickiego z substytucyą adw. Dr. Balko z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanego aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów dnia 7 października 1876.

(5358 3 3) **Obwieszczenie.**

L. 9201. Celem zabezpieczenia sukna i innych materyałów na odzież dla sług c. k. sądów, należących do okręgu Lwowskiego c. k. wyższego sądu krajowego na rok 1877/8 r., odbędzie się w sali wspomnionego sądu wyższego na dniu 7 grudnia 1876 r. o godzinie 12 w południe licytacya za pomocą ofert pisemnych.

Ryczałtowa cena fiskalna wynosi 5107 złr. 54 ct.

O jakości i ilości o pojedyńczych cenach fiskalnych, warunkach licytacyjnych i dotyczących wzorach, zasięgnąć można wiadomości każdego dnia przed terminem wyż oznaczonym w godzinach urzędowych w biurze prezydyalnem Lwowskiego c. k. sądu krajowego wyższego, gdzie też oferty zao-

patrzone w wadyum 5/100 ceny fiskalnej wynoszące, z dokładnem wyrażeniem cen nietylko cyframi ale też i literami — w oznaczonym terminie wniesione być mają; przyczem się wyraźnie zastrzega, iż oferty, w których cena nie w pewnej sumie lub w procentach od ceny fiskalnej opuścić się mających oznaczona będzie, lecz tyko w ogóle niższa o pewny procent, od jakiejkolwiek przez innego oferenta wnieść się mającej ceny ofiarowanaby została, tak jak oferty spóźnione lub nie ułożone wedle przepisów uwzględnionemi nie będą.

Z Przezydjum c. k. wyższego sądu kraj.
Lwów dnia 9 listopada 1876.

(5328 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 7573. Złoczowski c. k. miejsko delegowany sąd powiatowy podaje do publicznej wiadomości, iż w sprawie egzekucyjnej Dyrekcyi c. k. uprz. zakładu kredyt. włośc. we Lwowie, przeciw Dawidowi Feuring o zapłacenie 187 złr. 51 ct. w. a. z pn. odbędzie się w zabudowaniu sądowem publiczny przetarg realności Nr. 28 w Kazimirówce, dłużnika Dawida Teuringa własnej, celem zapłacenia tej wierzytelności, na dniu 13 grudnia 1876 r., i na dniu 12 stycznia 1877 r., tylko za lub wyżej ceny wywołania 500 złr. w. a. zaś w dniu 16 lutego 1877, i niżej tejże ceny — jako zakład chęć kupienia mający mają 10% z ceny wywołania w gotówce lub w obligacyjach państwa lub listach zastawnych towarz. kredyt. lub zakładu kredyt. włośc. wraz z kuponami niezapadłemi wedle kursu ost. gazety Lwowskiej złożyć. — Najwięcej dający ma obowiązek na tej realności ciężące długi przyjąć o ile takowe przez cenę kupna pokryte zostaną, jeżeli wierzyciele pieniądze swe przed przewidzianem wypowiedzeniem przyjąć by nie chcieli. Resztę zaś warunków mogą chęć kupienia mający w tusądowej registraturze przejrzeć.

Złoczów dnia 26 października 1876.

(5370 1—3) **K o n k u r s.**

L. 8002. W myśl rozporządzenia wysokiego Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 15 marca 1875 r., ogłoszonego w dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych dnia 10 października 1876 r., Nr. 55 rozpisuje się niniejszem konkurs, celem obsadzenia posad prowadzących metryki izraelickie i ich zastępców w okręgach metrykalnych Podhajce, Zawałów i Złotniki.

Ubiegający się o te posady mają najdalej do 30 listopada r. b. wnieść swe podania własnoręcznie pisane do c. k. starostwa w Podhajcach i wykazać dokumentami:

1. Że są obywatelami państwa austryackiego i krajów w Radzie Państwa reprezentowanych, wyznania Mojżeszowego. —
2. Że są nieskazitelnych obyczajów i posiadają odpowiedne wykształcenie, szczególnie zaś że władają w pismie i mowie językami krajowemi.
3. Że w siedzibie okręgu metrykalnego już teraz stale mieszkają lub zamieszkać się obowiązują.
4. Że się poddadzą przepisanemu egzaminowi z instrukcyi wydanej do prowadzenia metryk i z przepisów tych spraw dotyczących.
5. Jakie jest zatrudnienie kompetenta które przy prowadzeniu metryk zajmować będzie.

Ustanowiony do prowadzenia metryk ewentualnie jego zastępca, będzie w prawie pobierać za każde wpisanie aktu metrykalnego i za każde poświadczenie metrykalne wynadgrodzenie od strony w kwocie 50 ct. a za wyciągi familijne w celach wojskowych po 1 złr. w. a.

Akta metrykalne dla ubogich i dla celów urzędowych wyjęte są jednak z pod tych należytości.

Dotychczasowi prowadzący, metryki posiadający przepisaną kwalifikacyę mają pierwszeństwo przed innymi kompetentami.

C. k. starostwo.
Podhajce dnia 9 listopada 1876.

(5353 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 2666. C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach niniejszem do publicznej wiadomości podaje, że na wezwanie c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 29 marca 1876 r., L. 4473 rozpisuje się w sprawie egzekucyjnej Schlomy Schütza, przeciw małoletnim spadkobiercom po Mendlu Dodeku t. j. Dworze Rifci dw. im. Dodek i Rachmilowi Leib Dodek pto 100 złr. w. a. z pn., na zaspokojenie sumy wekslowej 100 złr. z 6% od dnia 11 czerwca 1874 r., kosztów sądowych 7 złr. 72 ct. i egzekucyjnych 4 złr. 87 ct., 12 złr. 36 ct., 13 złr. 28 ct., i 3 złr. 56 ct., pomusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr. 66 w Korolówce położona, małoletnim spadkobiercom Mendla Dodeka t. j. Dworze Rifce dw. im. Dodek, Rachmelowi Leibie 2 im. Dodek przynależnej, ciała tabularnego niestanowiącej, na 445 złr. w. a. oszacowanej w trzech terminach t. j. 20 listopada 1876 r., 11 grudnia 1876 r., i 29 grudnia 1876 r., każdym razem o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu tutejszego sądu pod następującemi warunkami.

I. Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 445 złr. w. a.

II. Każdy chęć kupienia mający, obowiązany będzie 10% ceny wywołania to jest kwotę 44 złr. 50 ct. w. a. do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć.

Bliższe warunki, akt opisania i oszacowania w tusądowej registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy.
Zaleszczyki 12 kwietnia 1876.

(5368 1—2) **Obwieszczenie licytacyi.**

L. 2913. Sąd powiatowy w Milówce ogłasza, iż celm zaspokojenia sumy 60 złr. w. a. odbędzie się na rzecz Stanisława Słowiaka publiczna sprzedaż niwki z kawałkiem gruntu, domu i stajenki we wsi Nieledwi pod nr. kons. 159 położoneych, Macieja Szczotki własnych w terminach dnia 19 grudnia 1876 r, dnia 18 stycznia i dnia 15 lutego 1877 r., każdego razu o godzinie 10 przed południem w biurze sędziego powiatowego w Milówce.

Cenę wywołania stanowi wartość w kwocie 145 złr., poniżej której owe przedmioty na pierwszych dwóch terminach sprzedane nie będą, zaś wadyum wynosi 15 złr.

C. k. sąd powiatowy.
Milówka 14 września 1876.

(5376 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 9310. C. k. sąd powiatowy Brzeżański podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wywalczonej przez Władysława Lewickiego przeciw Keile Gelber pretensyi 1000 złr. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności pod Nr. 236 w Brzeżanach mieście położonej, w tutejszym sądzie dnia 19 grudnia 1876 r. o godzinie 10 rano odbędzie się.

Wadyum wynosi 267 złr. 90 ct. a. w.

Realność powyższa zostanie na tym terminie nawet poniżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną.

O czem wiadomych wierzycieli do rąk własnych zaś niewiadomych z życia i miejsca pobytu Israela Schwarz vel Leopart, Suslą Leopart i Sarą Schwarz nakoniec tych wierzycieli, którymby niniejsze postanowienie z jakiejkolwiek bądź przyczyny doręczone być nie mogło lub którzyby po dniu 1 czerwca 1876 r., do tabuli weszli przez adw. Dr. Leona Madejewskiego i edykta zawiadamia się.

Brzeżany dnia 21 października 1876.

(5371 1—3) **Obwieszczenie licytacyi.**

L. 14198. W celu wydzierżawienia wyłącznego prawa propinacyi do wyrobu i wyszynku wódki i miodu, przysługującego wysokiemu skarbowi jako właścicielowi dóbr Kałusz w miejscowościach Nowy Kałusz, Bania i Zagórze na czas, a mianowicie: w Nowym Kałuszu i Bani od 1 kwietnia 1877 r., zaś w Zagórzu od dnia 1 stycznia 1877 r. do końca marca 1880 r., odbędzie się w c. k. galic. Dyrekcyi lasów i domen w Bolechowie na dniu 5 grudnia 1876 r. o godzinie 10 przed południem publiczna licytacya zapomocą pisemnych ofert pod następującemi warunkami:

1. Cena wywołania jednorocznego czynszu dzierżawnego wynosi 4000 złr., wyraźnie cztery tysiące złr. w. a.
2. Kaucya złożoną być winna w wysokości półrocznego czynszu.
3. Czynsz dzierżawny opłaca się ratami miesięcznie z góry.
4. Pisemne, wymogom przepisów administracyjnych zupełnie odpowiadające oferty, do których, 10% poręczne dołączyć należy, wniesione być winny najdalej na dniu 4 grudnia 1876 r do godziny 6 wieczór do rąk naczelnika c. k. galic. Dyrekcyi lasów i domen w Bolechowie.

Bliższe warunki licytacyi i dzierżawy przejrzane być mogą w protokole podawczym c. k. Dyrekcyi i w c. k. Zarządzie lasów i domen w Kałuszu.

C. k. galic. Dyrekcya lasów i domen
Bolechów dnia 10 listopada 1876.

(5380 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 10702. Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę nauczyciela religii mojżeszowej dla młodzieży izraelickiej uczęszczającej do szkół średnich w Krakowie. Do tej posady przywiązaną jest roczna płaca sześciuset złr., płatna z kasy zboru izraelickiego. Ewentualnie mógłby ten nauczyciel udzielać religii mojżeszowej także w seminaryum nauczycielskiem żeńskiem w Krakowie za odpowiednią remuneracyą z kasy rządowej.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść swoje podania zaopatrzone w metrykę urodzenia i świadectwo kwalifikacyjne tak pod względem znajomości przedmiotu nauki, metody nauczania i doświadczenia pedagogicznego jako też dokładnej znajomości języka wykładowego polskiego, najpóźniej do 15 grudnia 1876 r. na ręce zarządu Zboru izraelickiego w Krakowie.

Kandydaci, którzy ukończyli wyższą szkołę rabiniecką publiczną, mają pierwszeństwo.

Z Rady szkolnej krajowej
We Lwowie dnia 7 listopada 1876.

(5366 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3638. Dnia 4 grudnia 1876 r., dnia 16 stycznia 1877 i dnia 20 lutego 1877 r., zawsze o 10 rano odbędzie się w Sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż realności dłużnika Frańciszka Mazura pod l. 18 w Zawadzie na zaspokojenie pretensyi Józefa Służewskiego w resztującej kwocie 100 złr z większej 200 złr. a. w. pochodzącej.

Cena wywołania wynosi 800 złr.

Wadyum 80 złr. a. w.

Resztę warunków, akt opisania i oszacowania wolno przejrzeć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Dębica dnia 11 października 1876.

(5367 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3639. Dniu 4 grudnia 1876 r. dnia 16 stycznia 1877 r. i dnia 20 lutego 1877 r., nastąpi w tutejszym sądzie zawsze o 10 godzinie rano przymusowa sprzedaż realności Antoniego Polniaszka pod Nr. 19/5 w Zawadzie z wyłączeniem części posiadanych przez Józefa Słotę i małżonków Jana i Zofią Micków na zaspokojenie pretensyi Józefa Służewskiego w kwocie 100 złr.

Cena wywołania wynosi 500 złr. a. w.

Wadyum 50 złr.

Reszt warunków, akt opisania i oszacowania można przejrzeć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Dębica dnia 12 października 1876.

(5364 1—3) **E d y k t.**

L. 10684. C. k. sąd miejsko-delegowany w Tarnowie, podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia należytości Dawida Perlberga w kwocie 617 zł. 27 ct. w. a. odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna licytacya realności pod l. 26 w Niecieczy położonej, dłużników Jana i Katarzyny Prażuchów własnej, w jednym terminie, t. j. w dniu 20 grudnia 1876 o godzinie 9 przed południem pod następującemi lżejszemi warunkami:

I. Cena szacunkowa będąca zarazem ceną wywołania wynosi 796 zł. w. a.

II. Licytować się mająca realność sprzedaną będzie na powyższym terminie także poniżej ceny szacunkowej.

III. Każdy chęć kupna mający winien złożyć do rąk komisyi przed rozpoczęciem licytacyi wadyum w kwocie 80 zł. w gotówce lub też w obligacyach indemnizacyjnych według ich ostatniego kursu notowanego w gazecie wiedeńskiej.

IV. Wadyum najwięcej ofiarującego złożone zostanie do t. s. depozytu, a to w razie złożenia takowego w gotówce na poczet ceny kupna, a innym licytującym zwróci komisya po ukończeniu licytacyi ich wadya.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież protokoła opisania i oszacowania licytować się mającej realności można przejrzeć w t. s. registraturze.

O tem egzekwenta tudzież wszystkich wierzycieli, którzyby do tego czasu prawo zastawu licytować się mającej realności uzyskali zawiadamiamy.

Tarnów dnia 18 października 1876.

(5379 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 10045. Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę nauczyciela religii dla uczniów obrz. łać. w c. k. gimnazyum wyższem w Rzeszowie. Do tej posady przywiązaną jest płaca etatowa 1000 zł. i dodatek aktywalny 200 zł. Kandydaci ubiegający się o tę posadę, winni podania swe zaopatrzone w potrzebne dokumenta wnieść do Rady szkolnej krajowej i to, jeżeli zostają już w służbie rządowej za pośrednictwem przełożonej władzy najpóźniej do 15 grudnia b. r.

Z Rady szkolnej krajowej.
We Lwowie dnia 23 października 1876.

(5374 1—3) **Konkurs.**

L. 4685. Przy sądzie krajowym krajowym opróżnioną została posada woźnego z roczną płacą 300 zł., dodatkiem aktywalnym 25% od płacy, umundurowaniem i prawem postąpienia nawyższą płacę etatową.

Podania o tę lub inną przy sądach kolegialnych lub powiatowych opróżnić się mogącą posadę woźnego w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z 12 lipca 1872 l. 98 d. p. p. ułożone, wnosić należy w czterech tygodniach od dnia 18 listopada 1876 r. do prezydyum sądu krajowego krakowskiego.

Prezydyum c. k. sądu kraj. wyższego.
Kraków dnia 8 listopada 1876.

(5375 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 11630. Na dniu 28 lipca 1876 r., 22 grudnia 1876 i 23 stycznia 1877 odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż gospodarstwa pod l. 25 w Bajkowcach położonego, ciała tabularnego nie stanowiącego, celem zaspokojenia należytości Iwana Nitki w kwocie 80 zł. w. a. z pn.

Cena szacunkowa 461 zł. w. a. wadyum 57 zł. w. a Resztę warunków można w tutejszym sądzie przejrzeć.

Z c. k. miej. del. sądu.
Tarnopol dnia 10 października 1876.

(5329 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 548. Niniejszem czyni się wiadomo. że celem ściągnięcia wywalczonej przez Mischla Reinera sumy wekslowej 45 zł. z pn. realność pod l. d. 89 w Podbereżu położona, Michała Hawryliszynego własna, w sądzie tutejszym w trzech terminach, a to: 15 grudnia 1876 i 22 stycznia 1877 każdą razą o godzinie 11 przed południem, tylko za lub powyżej, zaś przy trzecim terminie 26 lutego 1877 i poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie, że cena szacunkowa 130 zł. a wadyum 13 zł. wynosi.

Z c. k. sądu powiatowego.
Bolechów dnia 28 maja 1876.

(5330 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 5077. W c. k. sądzie powiatowym Bolechowskim zostaną dwie trzecie części realności pod l. D. 122 w Bolechowie położonej ciało tabularne stanowiącej, do spadku ś. p. Franciszki Bernalowej należącej w terminach 15 grudnia 1876 i 22 stycznia 1877, tylko za lub powyżej, zaś 26 lutego 1877 i poniżej ceny szacunkowej na 250 zł. wypośrodkowanej sprzedane.

Wadyum wynosi 25 złr. a. w.

Z c. k. sądu powiatowego.
Bolechów dnia 20 września 1876.

(5354) **Obwieszczenie.**

L. 6684. C. k. sąd powiatowy w Chodorowie niniejszem czyni wiadomo, że dochodzenia miejscowe w celu założenie ksiąg hipotecznych dla gminy katastralnej Borynicze w dniu 23 listopada 1876 r., o godzinie 10 przed południem rozpocznie.

Każdy kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania może się zgłosić i wszystko przytoczyć cokolwiek do wyjaśnienia lub ochrony praw swych za stosowne uzna.

Chodorow dnia 4 listopada 1876.

(5378 1—3) **E d y k t.**

L. 4843. C. k. sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomego Jana Bochenka, że przeciwko niemu pod dniem 3 listopada 1876 r., L. 4843 tutejszy kupiec i właściciel domu Adolf Rappaport wniósł pozew, o użnanie ostatniego i zaintabulowanie tegoż za właściciela realności pod Nr. 65/111 112, w Wieliczce położonej, w załatwieniu którego to pozwu, termin do ustnej rozprawy na dzień 22 grudnia 1876 r., o godzinie 9 rano wyznaczony, i dla z życia i miejsca pobytu niewiadomego pozwanego, kuratora w osobie p. Stanisława Fischera ustanowiono.

Wzywa się zatem Jana Bochenka, a w razie nastąpionej śmierci tegoż, jego nieznanych spadkobierców, aby albo na rzeczonym terminie sami stanęli, albo innego pełnomocnika sobie ustanowili, lub nakoniec ustanowionemu dla siebie kuratorowi, z swej strony odpowiednich dowodów dostarczyli, gdyż inaczej, spór z zamianowanym kuratorem przeprowadzonym zostanie.

C. k. sąd powiatowy.
Wieliczka dnia 3 listopada 1876.

(5403 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 2248. C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach podaje do publicznej wiadomości, że w sprawie c. k. uprz. gal. zakładu kredytowego włościańskiego przeciw nieobjętej masie spadkowej Mykity Baery o zapłacenie 143 złr. 88 ct. w. a., odbędzie się publiczna sprzedaż gospodarstwa włościańskiego pod nr. k. 27/7 w Bolanowicach położonego ciała tabularnego nie mającego w trzech terminach 15 listopada, 20 grudnia 1876 r., i 24 stycznia 1877 r., o godzinie 10 z rana.

Cena wywołania wynosi 300 złr.

Zakład 30 złr. w. a.

Bliższe warunki licytacyi, akt zastawniczego opisania przejrzane być mogą w sądzie.

Niżankowice 17 września 1876.

(5399) **Ogłoszenie.**

L. 2199/h. C. k. komisya hipoteczna zawiadamia że złożone zostały w sądzie powiatowym arkusze posiadania, i inne akty służące do założenia księgi hipotecznej dla Roszkowic i Jamnicy z Kunowem.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą w sądzie powiatowym dnia 20 listopada 1876 r. w którym dalsze dochodzenia miejscowe prowadzone będą.

Nowy Sącz 2 listopada 1876.

Ogniotrwałe Kasy

nie do rozbicia,
tak nowe jako też używane,
Wertheima i Wiesego
są za połowę właściwej wartości do sprzedania.
Bliższych szczegółów udziela Leo Kornfeld, Lwów, ulica Rzeźnicka, Nr. 4.
(3409)

Tylko złr. **4** w. a. kosztuje

cały zbiór rozmaitych przedmiotów
składający się z następujących towarów:

12 dobrych i niezmiennie białych łyżek;
1 przepyszne bogato ozłocone album fotograficzne;
1 bardzo piękny damski kosz japoński;
1 piękna chustka jedwabna na szyję;
2 piękne obrazy olejne w ramach;
1 przepyszna wielka lampa naftowa ze szkłem z britania – srebra,
1 piękna fajka, okuta chińskiem srebrem;
1 ładny zegar gabinetowy, dobrze idący;
1 piękna ozłocona maszyna do szycia z szufladą jako przedmiot toaletowy dla dam;
2 pierścienie ze złota double z imitowanemi dyamentami;
1 cudowne pudełko z Filadelfii, zawierające 3 potrzebne rzeczy;
6 par kolorowych lub białych pończoch.,
2 sztuk ładnych lichtarzy salonowych.,
1 garnitura [ze złota double] guzików do koszul.

Wszystkie powyżej wyszczególnione przedmioty w ilości 33 sztuk kosztuje tylko 4 złr. w. a. w samej

Industriehalle
Wiedeń, Praterstrasse 16.

L. 35296. (5355 3–3)

Konkurs.

W miejskim zakładzie sierot jest do obsadzenia za kontraktem posada Ochmistrzyni z płacą roczną 300 zł. w. a. wolnem pomieszkaniem w Zakładzie i opałem.

Osoby ubiegające się o tę posadę zechcą w terminie do dnia 24 b. m. listopada wnieść do Rady miejskiej na ręce Magistratu podania swe i załączyć dowody co do wieku dotychczasowego zatrudnienia i moralności; wiadomości języków krajowych tudzież, że są stanu wolnego lub wdowiego i bezdzietne.

Oprócz tych przymiotów wymaga się od Ochmistrzyni dowodów nabytej zręczności w robotach ręcznych kobiecych. Obowiązki Ochmistrzyni określone są w regulaminie Zarządu Zakładu i osobnym porządku domowym. Magistrat król. stoł. miasta

Lwów dnia 6 listopada 1876.

L. 1147. (5360 3–3)

Obwieszczenie.

Celem wypuszczenia w dzierżawę na czas od 1 stycznia 1877 do końca grudnia 1882 prawa propinacyi wódczanej i piwnej w mieście Bolechowie, odbędzie się u podpisanego Magistratu na dniu 21 listopada 1876 o godzinie 3 po południu publiczna licytacya.

Cena wywołania wynosi 8818 zł. rocznego czynszu dzierżawy.

Każdy w licytacyi udział wziąść zamierzający, obowiązany będzie tytułem wadyum 880 zł. bądź w gotówce, bądź też w obiegowych efektach wartościowych do rąk komisyi licytacyjnej przed rozpoczęciem licytacyi złożyć.

Pisemne oferty przyjmowane będą aż do chwili zamknięcia ustnej licytacyi.

Bliższe warunki licytacyi wolno każdemu u podpisanego Magistratu przejrzeć

Magistrat. Bolechów dnia 2 listopada 1876.

Niezbędny poradnik
„O podatkach i księgach hipotecznych“ (5044 –7)

J. WINHARDA,
c. k. inspektora podatkowego,
nabyć można po **znižonej cenie**
1 złr. 50 ct.
w Administracyi „Gazety Lwowskiej“

Obwieszczenie.

L. 488 (5281 2–3)

Drukarnia Zakładu narodowego im. Ossolińskich we Lwowie, jest od dnia 1 stycznia 1877 r. **do wydzierżawienia.**

Po szczegóły zgłaszać się należy u Dyrektora Zakładu w godzinach urzędowych.

Termin na oferty do 10 grudnia 1876 r.

Lwów, dnia 6 listopada 1876.

Doktor medycyny Karcz

od kilkunastu lat *specyalista* i **autor „Poradnika w słabościach wenerycznych** z przydatkiem o **samogwałcie“** leczy gruntownie wszelkie ***słabości weneryczne i skórne***, tudzież zgubne skutki samogwałtu: ***pollucje*** i ***impotencję***. „Poradnik“ (drugie wydanie) kosztuje 1 złr. 20 ct

Ordynuje codzień od godziny 8–10 i od 2–4
we Lwowie, ulica Wałowa l. 3.

Udziela także rady lekarskiej listownie i wysyła lekarstwa. (4605 13–?)

Pracownia kobieca
szewstwa
Maryi Wasilewskiej
we Lwowie, ul. Zimorowicza Nr. 3
pierwsze piętro.

Wykonuje wszelkie obstalunki obuwia damskiego i dziecinnego, również większe zamówienia z odstąpieniem rabatu.

Przyjmuje uczennice tak stałe jak przychodnie. Wykonanie roboty jak najlepsze, ceny nader przystępne.

Przy obstalunkach z prowincyi dosyć jest przysłanie bucika, lub dokładnej miary centymetrowej. [5407 1–3]

ZYGMUNT BACZEWSKI

we Lwowie, przy placu Halickim, l. 2.
naprzeciw gmachu banku hipotecznego
[4877 25] poleca swój
HANDEL
towarów kolonialnych i spirytusowych

zwracając szczególniejszą uwagę na tanie i wyborne gatunki ***Herbaty chińskiej***, wyśmienite ***Likwory francuskie i gdańskie, Rum bremski*** i ***z Jamajki, 10***cio i ***20***sto-***letnią Starkę***, po stałych najumiarkowańszych cenach fabrycznych.

Osobny pokój do śniadań.

Młody człowiek,

który, ukończywszy gimnazyum pruskie, odbywa obecnie studya na uniwersytecie wrocławskim, przyjąłby **natychmiast** miejsce **nauczyciela domowego** w Galicyi. — Bliższych wiadomości udzieli Prof. Dr. Cielselski, we Lwowie, ulica Łyczakowska l. 93. [5386 2-2]

Ogłoszenie. (5323 0–3)

Podaje się do publicznej wiadomości, iż termin ciągnienia losów

LOTERYI ZŁOTEJ
miasta Stanisławowa

na założenie przytuliska dla ubogich, kalek i starców, bez różnicy wyznania rozporządzeniem ministeryalnem l. 27239 do następnego roku odroczonym został.

Zwierzchność miasta Stanisławowa.

L 4793. (5333 5–3)

Obwieszczenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie § 63 ustaw, kapitały 2869 zł. i 3300 zł. w. a. listami zastawnemi, z większych sum 3000 zł. i 3300 zł. w. a. na hipotekę dóbr Barszczowice (Sołtystwo), w powiecie Lwowskim położonych, W. p. Anastazyi z Swaryczewskich Wojewódki własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonych, z dniem 1 stycznia 1874 r. jeszcze pozostałe, wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielce tych dóbr wypowiedziane zostają, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowe pod rygorem exekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hipotece podległych, do kasy Towarzystwa kredytowego ziemskiego były złożone.

We Lwowie, dnia 9 listopada 1876.

Angielska kauczukowa pasta glancowa

do ***najtrwalszego, najpiękniejszego*** i ***najtańszego*** zapuszczania wszelkich gatunków posadzek. — Zapuszczone tą pastą posadzki pozostają długie lata piękne. Sposób zapuszczania jest pojedyńczy i przez każdego uskuteczniony być może. Połysk jest piękny a barwa elegancka. — Pudełko wraz z przepisem używania ***1*** zł. ***30*** ct. Dwa pudełka wystarczają zupełnie na jeden salon.

Axicon.

Jedyny środek do ochronienia przed rdzą i do czyszczenia strzelb, pałaszów i wszystkich gatunków towarów stalowych, bez najmniejszego naruszenia lub uszkodzenia stali. Słoik z przepisem używania ***90*** ct.

Aqua aromatica

(aromatyczna woda do wywabienia plam.)

Niezrównana pod względem wywabienia wszelkich gatunków plam z wszystkich materyj. Prócz wyśmienitego ***skutku*** jako płyn usuwający wszelkie plamy, ma także tę przyjemną własność, że rozszerza ***delikatny i miły zapach*** 1 flakon z informacyą kosztuje 80 ct.

Kompozycya politury.

(Japan. Politura a nie lak)

dla ***stolarzy i tokarzy*** bardzo ważna, ponieważ wypiera zupełnie dotychczasowy sposób politurowania ze ***spirytusem. Oszczędność na czasie i pieniądzach.*** Także ***dla osób prywatnych*** jest ta kompozycya politury wielką korzyścią, ponieważ ***jednym flakonem*** tego płynu, można ***odnowić w przeciągu jednej godziny*** bez wielkiego natężenia, kompletne umeblowanie pokojowe. Sposób używania jest pojedynczy — wynik zadziwiający. Płyn ten zbadany został w zakładzie technicznym w Wrocławiu przez Dra Wernego i korzystnie oceniony. Obecnie zaprowadzony jest we wielu z większych fabryk i warstatach stolarskich. Cena flakonu 85 ct. Mniej niż 2 flakonów nie rozsełą się.

Rosyjska pasta do konserwowania skóry,

którą użyć można ***na obuwie i wszelkie gatunki skór.*** Takowa konserwuje nie tylko świeżą skórę i ochrania ją przed stężeeniem, ***ale sprawia też, że stężała skóra staje się znów miękką i giętką i nieprzepuszcza wilgoci.*** W nasmarowanym tym płynem obuwiu, ***pozostaje noga zupełnie suchą.***

Cena jednej puszki wraz z przepisem używania ***1*** zł. ***20*** ct.
„ „ wielkiej puszki „ „ ***2*** zł.

Główny skład u **C. Müllera** w Wiedniu VI Bezirk, Hirschengasse Nr. 8.

dokąd zlecenia, które za pobraniem pocztowem lub za przesłaniem należytości ściśle wykonane zostaną — wystosować prosimy. Opakowanie oblicza się jak najtaniej. Za wyborną jakość powyższych artykułów ręczy firma.

W Buda-Peszcie u Th. Katess, Dorotheagasse 2.
Składy ustanawiają się wszędzie. [5413 1-25]

Fabryka fajansów

i wyrobów glinianych w Glińsku,

$3^1/_2$ mili odległa od Lwowa a $^1/_4$ mili od Żółkwi przy gościńcu murowanym i trasowanej kolei do Tomaszowa, jest z wolnej ręki do wydzierżawienia lub nabycia na własność. W miejscu jest węgiel kamienny. Bliższych szczegółów udzieli K. Jendrzejewicz, ***Czaple***, poczta: ***Felsztyn w Galicyi.*** [5412 1–3]

(3577 22–26)

Specyalność Wiedeńska.

Puritas

(Mleko odmładzające włosy).

„Puritas“ nie jest żadną farbą na włosy, tylko płynem do mleka podobnym, który posiada tę cudowną własność, **że siwe włosy odmładnia,** to jest w krótce i to **najdalej w przeciągu 14 dni** takową im barwę przywrócić może, jaką początkowo miały.

„Puritas“ nie zawiera w sobie żadnych pierwiastków farby. Można włosy podług upodobania wodą zmywać, na biało powleczonych poduszkach spać i łaźni parowej używać i ani śladu farby się nie spostrzeże, ponieważ

„PURITAS“
nie farbuje, tylko odmładnia
tak **najbujniejsze włosy kobiece,** jakoteż **włosy i brody u mężczyzn.**

Flaszka „PURITAS“ kosztuje **2** guldeny (przy przesyłce 20 centów za opakowanie) i jest do nabycia za zaliczeniem pocztowem

u producentów: OTTO FRANZ & Comp. we Wiedniu,
Mariahilferstrasse Nr. 38.

SKŁADY: **We Lwowie:** w aptece „pod srebrnym orłem“ **Zygmunta Ruckera,** i u kupca, **K. Bayer & Leon**; **w Krakowie** u **Konstantego Wiszniewskiego,** aptekarza; **w Tarnopolu** w aptece u Fr. Jamrógiewicza; **w Tarnowie** u M. Głodzińskiego; **w Stryju** w aptece W. Drągowskiego i w aptece A. Kubla; **w Kołomyi** u kupca K. Laden i aptekarza Edwarda Stenzel; **w Stanisławowie** u aptekarzów Ferd. Stechera i Alb. Amirowicza; **Czerniowcach** w c. k. aptece obwod. w rynku; **w Sadagórze** u D. Kubinowicza. **Przestroga.** P.T. Kupujący raczą uważać na firmę z wierzchu i u spodu flaszki.

KANTOR WYMIANY

c. k. uprzyw. galic.
akcyjnego Banku Hipotecznego
kupuje i sprzedaje
wszystkie efekta i monety
pod warunkami najprzystępniejszemi.

6% LISTY HYPOTECZNE,

które według prawa z dnia 1. Lipca 1868 (Dz. p. P., XXXVIII, Nr. 93) i najwyższego post. z dnia 17. Grudnia 1871 r. mogą być użyte do lokowania kapitałów funduszowych, pupilarnych, kaucyj małżeńskich wojskowych, na kaucye i wadya, — są w tymże Kantorze do nabycia.

Wszystkie polecenia z prowincyi wykonują się bezwzględnie po kursie dziennym, bez doliczenia prowizyi.

Z drukarni K. Winiarza we Lwowie.